

AMERIKANSKI SLOVENEC

List za slovenski narod v Ameriki in glasilo K. S. K. Jednote.

JOLIET, ILLINOIS, 13. SEPTEMBRA 1912

LETNIK XXI.

II. ŠTEVILKA.

OGROMNA LETINA V ZDRUŽ. DRŽAVAH.

2.995.000.000 bušljev kornuže in 690.000.000 bu. pšenice po vladnem poročilu.

KROMPIR ZAZNAMUJE REKORD

Vsa žita in drugi pridelki kažejo velik narastek čez 1911.

Velikansko obilico letošnjih pridelkov v Zdrženih Državah kaže uradno poročilo, katero je pravkar izdala vlada. Številke naznanjajo polno mero in letino kornuže, krompirja, jare pšene, ovsa, ječmena, rži in ajde ter drugih kmetijskih pridelkov.

Kornuža letina znaša prav malo manj nego 3.000.000.000 bušljev in je najmanjša, kar se ji je kdaj pridelalo. Ovsena letina je tudi največja, kar ji je bilo kdaj zaznamovanih, in znaša skoro polovico kornuže.

Pšenična letina je četrta po velikosti v zgodovini Zdrženih Držav, a je 38.000.000 bušljev manjša nego največja doslej. Ko bi se uradne številke namočile s številkami žitne kupčije, bi bila pšenična letina druga po velikosti izmed vseh dosedanjih v tej državi.

Prihodek krompirja presega vse rekorde, s 398.000.000 bušljev. To je 105.000.000 bušljev več, nego je znašal letni prihodek, in 9.000.000 bušljev več, nego je znašal obilni prihodek leta 1904.

Ječmenova letina kaže 209.000.000 bušljev, 50.000.000 bušljev več nego lani.

Nič pa ni v vrsti pridelkov resnično veliko, dokler ni merjena senena letina. Ta znaša 72.000.000 tonov, 25.000.000 tonov več nego lani in 2.000.000 tonov več nego katerikoli leto poprej v Zdrženih Državah.

Uradne številke so nizko cenjene, ker se splošno misli. Žitni trgovičarji, da številke poljedelškega departmanta, pridobljene od večjih redarstev, dopolnjujejo in sestavljene po nekem načinu cenitve pridelkov, podcenjujejo vso letino.

Privikar izraza mnogo let bo Z. D. zakladnica podpirala banke pri trgovini z letino. Zakladnica ima razpoložnega prebitka \$89.000.000, in nekaj tega bo razdelila med narodne banke v svrhu trgovine s pridelki prihodnje tedne.

Vladno poročilo pravi, da bo jare pšenice menda 300.000.000 bušljev, ali 800.000 bu nad rekord leta 1908, 109.000.000 nad lanski prihodek in 99.000.000 bušljev nad prihodek l. 1910. Slednje so uradne številke glavnih pridelkov letos in lani:

1912 Bu. 1911 Bu.

Kornuža	2.995.000.000	2.531.000.000
Pšenica	690.000.000	621.000.000
Oves	1.290.000.000	922.000.000
Ječmen	209.000.000	160.000.000
Krompir	398.000.000	293.000.000

En razbojnik oropal vlak.

New Orleans, La., 5. sept. — Snoci je en edini razbojnik izvršil silno predrzen napad na neki newyorški osebni vlak. Kraj napada leži 12 milj vzhodno od New Orleansa. Ropar je odšel vsem potnikom vse vrednostne papirje in reči. Vsi neke nepremišljenosti razbojnikove se je strojniku posrečilo, roparja pobiti. Rop mu je bil spet odvzet.

Ropar se imenuje Howard Edwards; njegova rodina da stanuje v Jupitru, Florida. Policiji je navedel še več podrobnosti, vsled katerih bodo bržčas prišli se trije člani roparske tolpe, ki se ji pripisuje cela vrsta napadov na vlake v tujakšnji pokrajini.

Snocijski napad je tem držečši, ker je bil na isti progi v prejšnji noči skoro na istem mestu ustavljen potniški vlak iz Cincinnatija.

Nedaleč od New Orleansa se je zanimal Edwards na stroj in je z dvema revolverjema brzdal osebo. V ročni torbici je nosil pri sebi dinamit in nitroglicerin. Vlak se je moral ustaviti. Edwards je gnil oba uradnika strojeva pred sabo do poštne voza, iz katerega je vzel vsa registrirana pisma. Potem je olajšal moške potnike in petih Pullmanih njihovih dragocenosti. Znak ni nadlegoval. Ko je uplenil kateh 1000 dolarjev v gotovini, je odgnal strojnika in kurjača nazaj na stroj in jima ukazal voziti dalje. Po vožnji 25 milj se je strojniku v hipu, ko mu je ropar neprevidno obrnil hrbet, posrečilo udariti po njem z lopato. Udar je druzemu razbojniku razbil črepijo. Zdravniki pravijo, da Edwards menda ne bo okrevljal.

Vedrine zmagal.

Clearing, Ill., 9. sept. — Francoski letalec Jules Vedrine je bil nocoj uradno proglašen kot zmagalec v tekmovalnem letanju za James Gordon Bennettovo kupco. Američani so v tekmovalnem letanju zmagali.

Župan Gaynor hud.

New York, 10. sept. — Čez dve uri je bil Wm. J. Gaynor, župan mesta New Yorka, danes zaslišavan pred odsek mestnega svetovstva, ki preiskuje policijske razmere v mestu. Vprašanja pravdnika Emory R. Bucknerja je večkrat zavrnil kot nepristojna in je izjavil, da hoče biti zaslišan samo za dejstva, a ne za svoje mnenje. Večkrat se je tako razburil, da je zapretil, da zapusti dvorano, če se ne bo bolje ravnalo z njim, ali Buckner se ni dal motiti, nego je nadalje izpraševal na svoj način. Posledica je tudi bila, da je Gaynor odgovoril na devet od desetih vprašanj. Priznal nikakor ni hotel, da je newyorška policija nesposobna, in večkrat je izrazil svoje popolno zaupanje v policijskega komisarja Rhinelander Walda. Naštevaje, da je izza pričetka svoje uradne dobe mnogo krivičnega odpravil iz policije. Štiri točke je posebno poudarjal in sicer prvič sirovoš policije in porabo krepeleev, drugič navado npravnstvenih policistov, občeavati z npravnimi ženskami v dognanje dejstev, tretjič odvisnost civilne službe od politike in četrti podkup zastran ogibanja krčmarskega zakona. Vse te zlorabe, je rekel g. Gaynor, da so bile med njegovo uradno dobo odpravljene.

Žrtve športa.

Newark, N. J., 8. sept. — V dirkališču Vailsburg so bile štiri osebe usmrčene vsled nezgode, ki se je primerila med dirkanjem z motornimi kolesi. Trije kolesarji, Siders, Hasha in Albright, so prišli preveč skupaj, izgubili prisotnost duha, predrli ograjo in se zaleteli v obcestvo. Razum njih sta bila usmrčena dva gledavca.

Newark, N. J., 8. sept. — "Eddie" Hasha iz mesta Waco, Tex., imetnik več svetovnih rekordov za motorno dirkanje, se je zaletel skoz ograjo v gledavce in je povzročil smrt šestih oseb, vstevši svojo, dočim jih šest umira, in trinajst je hudo ranjenih.

Od šestih mrtvih sta doslej spoznana samo Hasha in Albright. Ostali štirje so bili mladeniči med občinstvom.

5.000 gledavcev je prisostvovalo dirkanju. Hasha je vozil s hitrostjo 92 milj na uro, ko je nenkrat njegovo sprednje kolo izdrsnilo in ga zaneslo v sredo občinstva. Letel je petdeset črepijev po zraku in padel skoro ravno pred svojo soprogjo, ki se je nahajala med gledavci.

Avto in kara trčila skup.

Cleveland, O., 8. sept. — Usodna cestnoželeznična nezgoda se je pripetila danes štiri milje zapadno od Rocky Rivera, nedaleč od tu. Voz električne Lake Shore cestne železnice s privezkom se je zaletel pri postajališču 13 s polno silo v tovorni avtomobil neke pivovarne. Strašno sta trčila skupaj, in ker sta bila oba napolnjena z izletniki, so bile posledice prav težke. Ranjenih je bilo 35 oseb, pet izmed njih smrtno.

Iz Clevelanda so bili takoj poklicani zdravniki in ambulanci vozovi, ki so se podali na lice mesta kar najhitreje. Vozova sta se nahajala na vožnji v Toledo in sta se odpeljala opoldne ob poldvanajstih od tukaj. 40 minut pozneje se je zgodila nesreča.

Kozel kot vrtnar.

Salt Lake City, Utah, 6. sept. — Bivši okrajni pravdnik Willard Hansen je bil danes prijet z 10 drugimi osebami vred pod obtožbo podkupa in sleparstva. Pet tednov je policija pazila nanj in na njegove tovariše, dokler se ni mogla danes naposled mreža zadržati. Povod k temu je dal poizkus, odstraniti snoci iz policijske postaje neko obleko, ki bi imela služiti kot dokazilo v neki pravi zaradi umora. V teh zadnjih petih tednih je Hansen plačeval dvema policijskima detektivoma vsak teden \$50 za to, da sta neko tolpo prevarantov ščitila pred zasledovanjem in zasačenjem. Detektiva sta se spustila v to in svojo službo vestno vršila, obenem pa policijskemu načelniku vse natanko poročala.

Hansen je pred nekaj leti igral neko ulogo kot javni tožitelj v pravi proti bivšemu policijskemu načelniku Sheeku, ki je bil tožen "grafa" v zvezi s sleparstvi bratov McWhithier.

\$175.000 za Wilsona.

New York, 8. sept. — Dvanajst tisoč oseb je prispevalo doslej v Wilsonov in Marshallov volitveni sklad. Ta znaša sedaj skupaj \$175.000.

Velikanska dediščina.

Berlin, 9. sept. — Prebivastvo v Salzweledu na Magdeburškem je skoro popolnoma znorelo vsled poročila o velikanski dediščini, ki je pripadla neki salzwedelški delavski družini po smrti nekega sorodnika, ki se je pred dvanajsti leti izselil v Ameriko. Po semkaj došlih poročilih podsedujejo delavec Willy Wirth in dva sorodnika zapuščino svojega strica Caspar Breuter-Wirtha. Zapuščino tvorijo baje premoženje, ki znaša do 100 milijonov mark.

IZGREDI V DULUTHU VSLED ŠTRAJKA.

Cestnoželeznični uslužbenci zastavkali, da zboljšajo svoj položaj.

STAVKOKAZI NAMEŠČENI.

Promet po cestnih železnicah popolnoma oviran.

Duluth, Minn., 11. sept. — Cestnoželeznična služba bo nocoj popolnoma ustavljena, ko je bila ves dan silno ovirana, kajti le redkokdaj je bila videti posamna kara, ki se je pod zaščito policistov kar najhitreje upala po cestah. Ljudi je bilo zadosti, ki so hoteli opravljati delo, ali družba se ni upala odpustiti jih, kajti kara bi bila gotovo razbita in moštvo ranjeno. Predmestne železnice so bile vsled tega napolnjene do zadnjega kotička, in mnogi vagoni so vozili po obstranskih tirih kolikor mogoče daleč v mesto, da se je na ta način nedostati zvezi nekoliko odpomoglo.

Nocoj je bilo zapriseženo veliko število pomožnih šerifov, ki imajo pomagati policiji pri vzdrževanju reda. Mestni župan je izdal razglas, v katerem poziva meščane, naj se ogibljajo mest, kjer so pričakovati nemiri, posebno raznih kolarnic.

Bati se je, da nastanejo ponoči resni izgredi, in mogoče je, da bo treba poklicati državno milico. Policijski načelnik Troyer je izjavil, da bo od slej nastopal brezobzirno in pobijal nasilje s silo.

Uporni prizori zadnje noči so dokazali, da navzoča policija ne more vztrajati zakonitega nadzorstva. Trinajst izgreznikov je bilo snoci prijetih, a med temi ni bilo nobenega štrajkarja.

Snoci je kateh 3000 ljudi razgrajalo v zapadnem delu mesta, razbijalo oken-ske šipe po karah in napadalo stavkoka-ke.

Število štrajkarjev znaša do 200.

Ogenj v rudniku.

Steubenville, O., 9. sept. — V Amsterdamu se je Y. & O. rudnik užgal in plameni so se naglo razširili po vseh rovih. Rudarji so bežali navzgor in se na srečo vsi rešili.

Trije rudarji ponesrečili.

Biwabik, Minn., 5. sept. — Oblak se je utrgal snoci tu in je poplavl Riddy rudnik, pol milje od tukaj, in zajel tri rudarje, nekega Črnogorca in dva Italijana.

Štrajkarji spet na delo.

New Bedford, Mass., 7. sept. — Tukajšnji tkalski svet je danes ukazal vsem svojim članom, ki so zaposleni v dvanajstih tovarnah, proti katerim so tkalci štrajkali osem tednov, naj se vrnejo k delu. Tovarnarji so naznanili, da nameravajo zopet odpreti tovarne v ponedeljek.

Uporni kaznjenci šibani.

Jackson, Mich., 5. sept. — Privikar v zgodovini državne kaznilnice michiganske so bili danes kaznjenci šibani. Devet kolovodij nedavnega upora je dobilo od 10 do 30 udarcev, in znano je, da bodo vsi, ki so se udeležili upora, enako kaznovani. Število udarcev je bilo odmerjeno po odpornosti kaznjencev, kakor je izjavil letniški zdravnik. Sicer se obrača sedaj vse po starem, samo miške čete so še vedno v kaznilnici.

Udarci usode.

Monticello, N. Y., 10. sept. — Drogdi kadnjih 48 ur so donesli seboj, da se bogati mladi farmar Clarkson Nicholas nahaja danes v Middletownski blaznici.

Zaročenka mladega farmarja, gđ. Ada Jacobs, je prišla v nedeljo zvečer na farmo Nicholasovo na obisk in se je nenadoma zgrudila mrtva. Poklicani zdravniki so mislili najprej na zastrupljenje in so dali Nicholasu prijeti pod obtožbo umora. Natančna preiskava je dognala potem, da je devojka umrla za srčno kapjo. Toda mladi Nicholas ni mogel prenesti nepričakovane smrti svoje neveste in v svojega prijatelja pod groznim sumom, in je zblaznel.

Zrakoplovci ponesrečili.

Monakovo, Bavarsko, 6. sept. — Med vojaškimi poizvedovalnim poletom danes v jutro se je letalec lajtnant Steger smrtno ponesrečil. Veter je v višini 300 črepijev prevrnil njegov stroj.

Stevenage, Anglija, 6. sept. — Kapitan Patrick Hamilton je podjel z lajtnantom Stewartom kot potnikom na krovo polet s svojim dvokrilnikom. V precejšnji višini je veter pokvaril stroj, ki se je prevrnil in na tleh razbil. V razvalinah so potem našli mrtvi, strano pohabljeni trupli obeh letalcev.

Slovenske novice.

Milwaukee, Wis. — Prihodnji ponedeljek, dne 16. septembra, se prične tukaj V. redna konvencija S. N. P. Jednote.

Sprignfield, Ill. — Dne 6. septembra t. l. je bila inkorporirana združba Slovenski Dom kot dobrodelna organizacija. Inkorporatorji so John Novak, John Vojrič in Mat. Kemp. (Razglas iz državnega urada.)

Biwabik, Minn. — Marija Pisdarek, 7letna hčerka g. in ge. John Pisdarek, je umrla v soboto, dne 7. t. m., za pasjino ugrizi. Deklica je bila na obisku pri g. in ge. Frank Globokar v Mesaba location v petek zvečer, ko jo je napadel velik pes. Ta ji je skočil v obraz, da je padla. Potem jo je po obližju, rokah in nogah strašno razgrizel. Žival je bila ustreljena kaj nato in njena glava poslana v Pasteurjev zavod v St. Paul, da se jo preišče radi steklosti. Petnajst psov brez gobčnikov je bilo v soboto ustreljenih po ukazu župana W. L. Hilla.

Chicago, Ill. — Dne 24. avg. se je ustrelil tukaj rojak Frank Novak, doma iz Senčurja pri Kranju na Gorenjskem. Tu zapuščena ženo in tri otročice, a v starem kraju očeta in dve sestri. Vzrok samoumora neznan.

Spet deklica umorjena.

Gary, Ind., 8. sept. — Drugi skrivnostni umor je bil danes odkrit v Gary, ko so našli truplo 5 let stare Marije Gruba v močvirju blizu 14. in Jackson, ceste v predmestju. Obleka je bila večinoma strgana s telesa. Policija misli, da je bila deklica napadena in potem umorjena. Truplo je bilo v močvirju prejkone izza 10. avgusta, ko je Marija izginila iz doma svojega očeta, samo štiri bloke od omenjenega močvirja.

L. 1907. je bila napadena in umorjena v Gary Elsie Schroeder, 7 let stara. Wm. Dagle je sedaj v državni kaznilnici za zločinstvo.

Wilson o priseljevanju.

Seagirt, N. J., 5. sept. — Guverner Wilson je spredel danes dve italijanski zastopstvi, in je govoril z njima o priseljevanju. Izjavil je, da se z veseljem posluži prilicnosti, ker se boji, da so mnogi krivo razumeli to, kar je o tem predmetu pisal. Rekel je odposlancem, da priseljence cenit, in da misli, da so deželi dovedli mnogo koristnega in spoštovanja vrednega.

Vlak skočil iz tira.

Erie, Pa., 10. sept. — Ker je potniški vlak št. 6 Nickel Plate-železnice pri Fagan Roadu blizu Erie skočil iz tira, je bilo danes popoldne 28 oseb težko ranjenih, dočim je kateh dvajset drugih iskalo pomoči za manjše poškodbe v mestnih hotelih. Trije odlični železnični magnati so komaj utekli smrti v zasebnem vagonu, ki je bil pripet k vlaku. To so bili predsednik železnice, W. H. Coniff; oddelni superintendent W. J. Waterson, in predsednik Fort Wayne & Western-železnice.

Eden dnevnih vozov je bil napolnjen s Kitajci, namenjenimi na vzhod, a nobeden izmed njih ni bil resno poškodovan. Nadalje je vlak vseboval izredno dragocen naklad srebra, ali od železničnih uradnikov ni bilo izvedeti, da li gre za denar ali srebro v palcah. Iz Erie so bili poslani detektivni na lice mesta na pomoč železničnim uradnikom pri straženju zlahtne kovine.

Polumesec se umika.

Chasso, Švica, 11. sept. — Italijanski prvi minister Giolitti, ki se nahaja zdaj v svojem letovišču v Piedmontu, je dal postaviti zasebno brzozjavno črto, da je v zvezi z neuradnimi delegati, ki se posvetujejo sedaj v Švici s turškimi odposlanci o mirovni pogodbi. Pričuje, da se vrne prvi minister jutri v Rim, kjer predloži ministrskemu svetu poročilo o sedanjem stanju pogajanj. Turčija je sedaj prepričana o tem, da se Italija nikdar ne umakne od glavnih pogojev za sklep miru, in sedaj se trudijo turški odposlanci na vso moč, doseči sporazum, v katerem bo občuvar vsaj ugled države v očeh mohamedancev.

Brez kuharice.

Slavni pisatelj Meredith je rekel nekoč, da razumen človek ne more živeti brez kuharice. To pomeni, da je prav tako važno, kaj jeste, kakor, kako jeste. Dobro kuhan obed seže mnogo dalje, nego hitro napravljena jed, ki je dostikrat vzrok nerazpoloženja in raznih boleznih želodca in droboja. V takih boleznih Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino vedno najbolj zadovoljuje. Ob izgubi slasti, neprebavljenosti, zapeki, razdražljivosti, glavoboli, napadih revmatizma in nevalgije, v boleznih jeter, želodca in droboja se to zdravilo vedno uživa z uspehom. Ne vsebuje nikakih primesti, ki donajajo samo začasno olajšbo, marveč ozdravlja stalno. V lekarnah Jos. Triner, 1333-1339 S. Ashland ave., Chicago, Ill.

POSVETOVANJE ZARADI BALKANA.

Avstrijski in nemški državniki rešujejo nujna in veleresna vprašanja.

NEODVISNOST MACEDONIJE?

Turško-italijanski vojni se menda vendarle bliža konec.

Berlin, 11. sept. — "Frankfurter Zeitung" prinaša brzozjavko iz Sofije, da je bolgarski poziv na vevlasti, podeliti Macedoniji neodvisnost, smatrati za ultimatum, in da bo Bolgarija prisiljena, prijeti za orožje, če se položaj v Macedoniji mirno ne reši na gori zahtevani način.

Dunaj, 8. sept. — Tukajšnji časopisi so najtopleje pozdravili nemškega državnega kancelarja dr. pl. Bethmann-Hollwega, ki je dospel včeraj v grad Buchlau pri Bukovicah na Moravskem na obisk grofa Berchtolda, avstro-ogrškega ministra vnanih zadev. Poudarjajoč važnost obiska, ki je povečana še s tem, da se udeležujeta razgovorov obeh vodilnih državnikov tudi avstro-ogrski poslanik v Berlinu, grof Szogyney-Marich, in poslanik nemške države, pl. Tschirschky, kažejo časopisi obenem na obilico važnih vprašanj, ki čakajo svoje rešitve v zvezi z balkansko ozir. turško krizo.

Berlin, 8. sept. — Sestanku avstrijskih in nemških državnikov v moravskem gradu grofa Berchtolda pripisujejo tukajšnji časopisi veliko važnost z ozirom na sedajni veleresni položaj na Balkanu.

Streljanje ob bolgarski meji.

Sofija, Bolgarija, 9. sept. — Dva podčastnika bolgarske mejne straže v Karatapu so turški vojaki ustrelili, in bolgarski poslanik v Carigradu je bil po svoji vladi naprošen, odločno nastopiti pri porti, da se streljanje ob meji preneha.

Bolgarski poslanik bo zahteval nadalje, da turški uradniki takoj posljejo iskat truplo enega podčastnika, ker je izginilo. Nadalje se imajo zločinci ostro kaznovati.

Cesar spet na Dunaju.

Dunaj, 9. sept. — Bivanje cesarja Franca Jožefa v Ischlu je bilo proti pričakovanju nenadoma prekinjeno, dasi je katar, za katerim je cesar pred nekaj dnevi obolel, baje že prenehal. Vlada se je že vrnil na Dunaj. Kot vzrok za odhod iz Ischla se navaja slabo vreme, ki sivolasemu vladarju skoraj onemogoča bivanje pod milim nebom.

Nemčija v strahu.

Pariz, 10. sept. — Nedavno sklenjena pomorska pogodba z Rusijo in starejša anglo-francoska morskoo-brambna zveza glede Sredozemskega morja se v nekaj dneh praktično izvedeta, ko dobi francosko brodogej, sedaj vkrcano v Brestu, svojo stalno luko v Toulonu.

Vsled te zamene pristanišča dobi Francija popolno nadzorstvo v Sredozemskem morju nasproti trozvezi in prepusi Angliji obrambo Severnega morja, dočim prevzame Rusija zaščito Baltskega morja.

Veščaki poudarjajo, da navzočnost ruskega brodogoja v Baltskem morju znatno ojači moč britanskega brodogoja, za slučaj, da je Nemčija napadla, dočim se smatra angleška morskao-zi- na za dovolj zaščiten po mnogostevilnih torpedorušilnih in podmorskih čolnih, ki so nameščeni ob francoski kakor ob angleški brežini.

Naznanilo slavnim naročnikom Amer. Slovenca.

Kakor je starejšim in najzvestejšim naročnikom našega lista še dobro znano, je bila prvotna naročnina našega lista \$2.00 na leto. Ker so se gmotne razmere pri nas v Ameriki tako spreminile, smo primorani naročnino povišati na \$2.00. Zanašamo se, da so naši naročniki razsodni in da nam tega ne bodo zamerili, ako pomislijo:

1. Cene papirja in drugih tiskovnih potrebščin so v teku zadnjih let skočile za 30 odst.
2. Naš list je delavski list, zato brani delavca, plačujemo pa tudi sami svojim delavcem v tiskarni unijsko plačo, katere se je tekom zadnjih petih let, kakor je slehernemu znano, tudi znatno povišala.
3. Ker so se živila podražila in privlačimo vsacemu, kar mu gre po zaslugi in pravici, smo tudi glavnemu osebju pri uredništvu in upravnistvu že z novim letom drage volje povišali plačo.
4. Naročnina vsih naših slovenskih

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Naše mnogobrojne cenj. naročnike in prijatelje v Minnesoti obveščamo da smo te dni dobili za naš list zastopnika in poverjenika v osebi g. Ivo Težak, našega večletnega sotrudnika iz Ely, Minn., ki se je te dni mudil na obisku v našem mestu.

Gosp. Težak se je ravnokar vrnil v Minnesoto, kjer bo obiskal ondodne rojake, da bo nabiral naročnino in drugo za "A. S." Prosimo naše prijatelje, da ga prijazno sprejmejo, ko jih obišče in mu poverijo naročnino in drugo, ker on je pooblaščen, da sme prejemati za naš list naročila in denar, ter izdajati tozadevne pobotnice.

Gosp. Težak je v Minnesoti dobro poznan, kot priden delavec in zmožen za vsak posel, ki se ga poprima; tudi je poštenjak od nog do glave, zato se ni bati, da bi se primerilo kaj nepravilnega v njegovem poslovanju. Za poštenost in točnost v vsakem oziiru jamčimo mi, zato mu z vsem zaupanjem poverite svoja naročila.

Toplo ga priporočamo rojakom v Minnesoti in se za vso prijaznost, ki mu jo boste skazali, ko vas obišče, že vnaprej zahvaljujemo.

S spoštovanjem

Uprava Amerik. Slovenca.

IZ BELE KRAJINE!

Opozarja se, da se bo rabilo pri zgradbi tunela belokranjske železnice v kratke do 600 delavcev. Ker je mnogo Belokranjcev v ameriških rudnikih, ki bi morda radi domu prišli in ker bi bila zdaj prilika odslužiti si potnino, se vsi Belokranjci prosijo, naj opozore znanee, ki bi hoteli vrniti se v domovino, da je zdaj zato najugodnejša prilika.

Dnine posameznim delavcem so takele:

Podajaci zaslužijo 3.40—3.80 K na dan mineri zaslužijo 4.00—4.80 K na dan v akordu od 5—6 K

zidarji zaslužijo 5 K na dan kovači zaslužijo 5 K na dan tesarji zaslužijo 5—6 K na dan.

Polirji, ki imajo preskrbeti delavsko kompanijo, od 25 do 40 delavcev, imajo plačo po dogovoru.

Ena akordna partija ima dva do tri polirje.

Potreboval se bo tudi okrajni vrtnar, ki bo imel urediti in voditi vrt za gozdno zelenjavo in cvetice in oskrbovati okrajno drevesnico za zgodnje sadje. Letna plača bo 1.100 kron. Pristranskega zaslužka več sto kron. Najavijo naj se pa le vrtnarji, ki imajo veliko zmožnost in tudi veliko prakse, ker bo ta zadeva za vso Belo Kraljino velike važnosti in bo imel dotičnik za ta del veliko odgovornost.

Shodi proti draginji.

Berlin, Nemčija, 7. sept. — Veliki shodi so bili na Nemškem ta teden v protestiranje proti visoki ceni živeža in v zahtevanje, da vlada olajša položaj pred zimo. Shodi, ki so jih priredili socialisti, so se vršili v redu in mirno.

Jolietke novice.

— Hiša je zgorela v sredo popoldne rojaku Johnu Težak na Oakland ave.

— G. Ivo Težak iz Minnesote je že odpotoval iz Jolietja, kjer je dobil službo kot zastopnik in poverjenik Amer. Slovenca.

IZ SLOVENSKEGA NASELBIN.

Joliet, Ill., 11. sept. — Č. g. Anton Berk, naš rojak iz zelenega Stajerskega, ki je došel se je pred kratkim v to deželo, da se posveti dušnem pastirstvu med ameriški Slovenci, je postal pomožni duhovnik ali kapelan slovenske župnije sv. Jožefa v Jolietu. Predzadnji ponedeljek (2. sept.) nas je zapustil dotodanji naš g. kapelan Rev. Jos. Pollak, ki je prevzel župnijo v Hibbingu, Minn., in v sredo (dne 4. sept.) je že prišel njegov naslednik Rev. Ant. Berk. Že kot prvo nedeljo je novodošli gospod pokazal, da je svojemu predniku vrl naslednik tudi v cerkvenem govorništvu. In naša župnija šola je novega gospoda tudi lahko vesela. In veselo ga je pozdravljali tudi g. župnik, Rev. John Kranjec, ki ima zlasti glede naše šole ne malo skrb. V imenu cele farske kličemo torej novemu g. kapelanu i na tem mestu: Dobrodošel!

— Vročina zadnjega tedna je zahlevala v naši fari svoje žrtev. Umrl je g. Peter Musić, stanujoč v svoji hiši rod št. 1111 N. Chicago st., oženjen, star okoli 45 let, rojen v Dragatušu na Dolenjskem. Zadnji sredo je pokojnik še delal v tovarni Joliet Manufacturing Co. in vztrajal pri delu do večera vkljub skoro neznošni vročini, ki je pritiskala tega dne. Pa pil je preveč vode, naše slabe mestne vode, in se prehladil; vsled bolečin je moral naslednje dni ostati doma, a v postelji ga je vrglo šele v nedeljo: in večer (torek) zjutraj ob poldevetih je bil že mrtav. Tako hitro in nenadoma prihaja smrt... Pokojnik Musić je bival v Ameriki že nad 24 let. V Omahi se je prvič oženil z neko Hrvatice, in pred kakimi štirinajstimi leti je prišel s svojo družino v Joliet, kjer se je stalno naselil. Po smrti prve žene se je poročil pred poldevetimi letom z gđ. Barbaro Tomazič iz Nove Lipice št. 26, Vinicke fars. Tukaj je pristopil v društvo Vit. sv. Jurija št. 3 K. S. K. J., ki je izgubilo v njem zvestega in vzglednega člana. Posebno znan pa je bil blagi pokojnik v naših cerkvenih krogih; od svojega prihoda semkaj je vedno in vneto deloval kot član cerkvenega odbora ter si stekel mnogo zaslug za našo cerkev. Njegova nepričakovana smrt v najlepši moški dobi je bridko zadela vse njegove prijatelje in znance. Najbržkeje zadeta pa je njegova družina in zlasti. Za njim žalujejo njegova soproga Barbara, njegova 18letna hči Ana, 13letni sin Frank in 7letni sin Peter; nadalje brat Math v Coloradu in brat George v Iowi, poleg drugih sorodnikov. Vsem tem izrekamo naše sožalje! Pogreb se bo vršil jutri (četrtek) dopoldne od vodstvom pogrebnega zavoda Ant. Nemanich & Sin. Blagemu pokojniku svetila večna luč!

— Naša župnija šola ni majhna, vendar je premajhna za vsa šolska mladež naše fars, kar je najlepše znamenje za preobit in razvoj naše naselbine. Nad 100 šolskih otrok je letos zglasenih samo za prvi razred! Šolsko vodstvo s cerkvenim odborom vred namerava v kratkem ukreniti vse potrebno, da se po najboljši možnosti odmore pomanjkanju potrebnih šolskih prostorov.

— Izvrstnega pevovodjo in učitelja glasbe smo dobili v svojo sredo. G. Raffko Zupanec, ki je pred dobrih desetimi leti napravil maturo na ljubljanskem učiteljskem ter potem študiral glasbo na dunajskem konservatoriju (kotripunkt pri slavem prof. Fuchs in glasovir pri prof. Hoffmannu), biva sedaj med nami. Kakor je Am. Sl. že poročal dne 16. febr. t. l. je g. Raffko Zupanec prišel v Ameriko dne 29. aprila 1909. Potem je učil glasbo v Johnstownu, Pa. Poučeval je 4 pevsko društva, in sicer: Pevsko in izobraževalno dr. Bled, hrvatsko pevsko društvo Slavulj ter nemški društvi Frohsinn in Harmonie. Obenem je bil organist nemške farne cerkve sv. Jožefa v Johnstownu. Tam je ostal, dokler ni bil z dnem 1. januarja t. l. pozvan v Saint Bonaventure, N. Y., kjer je nastopil službo kot organist in učitelj glasbe v St. Bonaventure's College & Seminary. Ostal je tam do sklepa zadnjega šolskega leta. Povsod je deloval z največjim uspehom. Pa slišal je mnogo lepega o Jolietu in si zaželel semkaj. Med počitnicami je obiskal staro domovino — in sedaj je med nami. Prišel je v ponedeljek zvečer in se nastanil začasno pri svojem dobrem prijatelju g. Jos. Zalarju, gl. tajniku K. S. K. J. Ali ostane med nami stalno, je odvisno sedaj od tega in onega. Vsekako bi bilo želeli, da ostane v Jolietu v prid razvoju naše pevске in glasbene umetnosti, ki potrebuje pravega agitatorja. Opozarjamo na to, da poučuje prof. Zupanec tudi violino in klavir. Zatorej dobrodošel — in primerne dela možu!

— Naši študenti so se spet razkropili v razne učne zavode. G. John Grahek ml., sin blaginjaka K. S. K. J., se je podal v Chicago na University of Illinois. Potem so se podali v St. Viator's College v Bourbonnais pri Bradley, Ill., Eddy Stukel (tretjeletnik, sin g. Jos. Stukel), Joe Nemanich (drugoletnik, sin g. Antona Nemanich) in George Lopartz ml. (drugoletnik, sin g. George Lopartz); v St. Francis College, Wis., Math Buta-

la in I. Jurečič. V jolietški High School nadaljuje svoje uke četrtoletnik Jos. Ursich, tretjeletnik Mike Malovrh in drugoletnik Willy Stanfel. In Clarence Stukel, sin g. Johna Stukel, ki je dovršil svoje uke v kat. zavodu sv. Frančiška v Quincy, Ill., pa je vstopil začasno v Joliet Business College. Vsem mnogo pridnosti in vztrajnosti!

— Dr. Martin J. Ivec kot delegat dr. Zrinjski-Frankopan je odpotoval v soboto v Kansas City na XI. konvencijo N. H. Zajednice, ki se je odprla v ponedeljek. Prihodnji teden pa se bo mudil dr. Ivec v Milwaukee, Wis., na konvenciji S. N. P. J. kot delegat društva "Zavednost".

— G. Ivo Težak, znani naš originalni dopisnik iz Minnesote, je prišel v Joliet zadnjo soboto na večeravni obisk svojih prijateljev in znancev. Morda ostane tu, če dobi delo.

— Seje Mladeniškega dr. sv. Janeza Krstnika št. 143 K. S. K. J. se vrše zaneprej vsak tretji terek v mesecu.

— 102 stopinji je kazal toplomer jolietškega vremenoslovca F. M. Muhlija zadnji četrtek, dne 5. septembra, 102! Take vročine v tej letni dobi ljudje ne pomnijo. In skoro dva tedna že traja ta nadloga, izza dne 31. avgusta. Seveda se smejejo pivovarji in poparji — zakaj? Ker nas vročina večkrat ožja, a mestne vode ne pijemo, če nam je mar življenja, torej moramo piti pop in pivo, in zato se nam ne ravam pivovarji smejejo.

— Pisma na pošti koncem zadnjega tedna so imeli: Capla Ana, Carov Peter, Kozina Marko, Martinčič Tereza, Novak Adam, Stefanko John.

Duluth, Minn., 4. sept. — Dragi Am. Slov.! Tukajšnje agenture imajo dosti vabil za delavske moči. Ako je vabilo pošteno, ne vem. Na vogalu Union-kolodvora sem slišal pogovor slovenskih fantov, ki nameravajo v ameriško armado vstopiti. Pozdrav gg. čitateljem. Jno. Težak.

Kansas City, Kans., 4. sept. — Pa smo jo zadeli, pa ne misliti, da v kaki starokrajski loteriji, o ne, ampak pri veseli cerkvenega društva, ki se je vršila dne 18. avg. pravcato na rojstni dan cesarja Franca Josipa na tukajšnjem cerkvenem vrtu, kateri je nudil ta dan mnogobrojnim obiskovalcem prijetno senco, zvečer pa lepo razsvetljavo z električnimi lučicami.

Vrhunec zabave je tvorilo seveda tudi ta čas srečanje raznovrstnih tedi in stvari, ki so privabile polno cvenka v blaginjo. Najbolj živahno je bilo, ko je prav moško prikorakala mlada kozica, katero je brezplačno društvo prepustilo cerkveni odbornik P. Špehar, lepo opletena z rožicami in z zvoncev okoli vratu na prizorišče. Vse je drlo k njej in jo začudeno pogledovalo ter si je zaželelo tiho v svojem srcu v last. Pričelo se je pravcato kavljanje za ubogo živalco, katero je plaho ogledovala mlade svoje oboževalce. Cena je postajala vedno višja, dokler ni sreča naklonila živalco plaho mcketajoci mladeniču Jerjavu, ki jo je zadovoljivo in vidno srečen ponesel domov, a blaginjar je veselo spravil lepo svotico, nekaj čez \$21 v blaginjo. Nadalje so se srečali tudi topot domači zajci, kateri je tudi topot podarila Marg. Frac, nadalje 4 košare jabolk, lepi stroj za britje, dar g. Požeka, kar je zopet privabilo blaginjaku lepo svotico okroglega. Da so se pa med srečanjem prav pridno zamakala suha in pižaje željna grla, še niti omeniti ni treba. Saj sta stala pri kleti pravcato Samarijani g. Drgane in Majerle Peter, ki sta v vsem usmiljenju ponujala žejnim sode in prav okusne jabolčnice, katero je nalašč v ta namen podaril vrli tukajšnji faran in farmer g. Vidmar, ki je prinesel tudi gori omenjena jaboljka v dar.

Ako se je pa kdo naveličal pižaje, so mu takoj priskočile na pomoč nad vse postrežljive gospe Majerle Katarina, Guštin Marija in Ana in g. Drgane na pomoč ter mu ojunačile nezadovoljen želodec s sladoledom ali pa s prav okusno in izvrstno pripravljeno šunko, ki jo je podaril cerkvi vrli faran že omenjeni Požek, ali pa s fino pečeni janjcem, katerega sta brezplačno odstopila cerkvi dobra tukajšna slov. trgovca Stimec in Špehar.

Pristno službo starokrajskega natakraja pa je izvrstno opravljal tukajšnji pevec Peter Bižal.

Torej duša moja, kaj še hočeš več, je lahko vsak udeležecen vsliknil, saj se pri vsaki veselici toli zaželel je muzike ni manjkalo, kajti gramofon je tudi topot prav pridno godel razne ljubke domače popevke.

Le nekaj smo pogrešali in veste kaj? Slavčekov ni bilo, ali bolje rečeno, slavice so se deloma skujale, slavci sami pa niso imeli dovolj poguma in ljubko njihovo žvrgolenje je izostalo, a dal Bog samo za ta čas in ne za vedno, saj se bliža jesenski čas in z njim hladnejši večeri, kateri bodo tudi vročernim slavcem olajšali v poletnem času res mučne pevske vaje.

Tako je bilo, g. urednik, lušno in veselo. Mislim, da so bili udeleženci zadovoljni, blaginjar je že bil, kajti

\$184, ki jih je dobil v blaginjo, niso ravno kaj malega.

A blaginja je čudna stvar! Vedno je znova lačna in prazna prav kakor mali otroci in neprenehoma hoče nove hrane. Kakor v obče ima tudi tukajšna blaginja tisto nesrečno napako, da ima kar dva izhoda, jednega za dohodke, drugega pa za stroške. A ta drugi izhod ima strašno prikupljiva vrata, skoz katere noč in dan z največjim veseljem drvi denar. Kaj čudež, da je blaginja zopet lačna in je radi tega cerkveno društvo sklenilo, da bo zopet priredilo jednako zabavo v nedeljo dne 22. sept. in vabi že zdaj, kakor se mi je pravilo, prav prijazno vse Slovence, ne samo nekatere, da priskočijo zopet ta čas s svojo udeležbo na blaginjo na pomoč. Usmiljeni Samarijani se bodo tudi topot našli, le ubogih popotnikov je treba.

Na noge torej, Slovenci, pokažite vsaj topot polnostevlino, da Vam je napredek cerkvene občine več kakor vsi medsebojni prepri. Vzdružite pa tudi slavce in slavice, da nam o tej priliki nekaj okroglih zažvrgolijo!

Narodnjak.

Minneapolis, Minn., 3. sept. — Gospod urednik Am. Sl.! Prosim malo prostora v nam priljubljenem listu A. S. da sporočim par besedi. — Tukaj imamo prav gorko. Toplomer kaže 80 do 95 nad ničlo, da je skoraj pregorko za september. — Z delom gre še precej dobro, da se lahko delo dobi, kedor hoče delati, samo ne vem, kako dolgo, mogoče celo zimo. Plača je različna, kakor delo. — Od tukaj se poda v staro domovino nam dobro poznani g. Florijan Zellinger z družino v Smihel pri Novem mestu dne 16. sept. Želim mu srečno pot in veliko sreče na domači zemlji. Bog s teboj, dokler se spet vidimo! — Pozdravljam rojake in rojakinje! Listu veliko naročnikov! Z Bogom! John Straus.

New York, 3. sept. — V mojem zadnjem pismu iz New Yorka sem sicer jasno govoril o Slavčevih turnejah, da pa javnost vendar ne pride do kakoršnih koli negativnih zaključkov, si štejemo se v dolžnost omeniti pismo ugledega v Pittsburghu bivajočega rojaka g. Louisa Vremsaka, ki sem ga prejel pred nekaj dnevi. "Labor day" je sicer že za nami in s koncerti v Pittsburghu in Steeltonu tudi ni nič, stvar pa se ni pokopala, dokler stoji za nami pittsburski veljaki. Pittsburghski slovenski (?) duhovnik namreč ni hotel, ali ni mogel prepustiti "Slavcu" dvorane "Slovenskega doma", ista je bila za soboto, to je za 31. avg. baje že oddana in to je bil glavni vzrok opustitve lepe naše misli. Da nas je "Prešern" tako eminentno na cedilu pustil, ni sramota naša, in kljub ljubezni njegovi odklonitvi sili nehoti (?) izmed vrst njegovga pisma nekaj, kar nam ne odpira src. Mladi moj prijatelj g. Ant. Zbašnik v Pittsburghu je na jako krivem potu, če trdi: "Ako je kaj 'za narediti' (oprostite slovenskemu monstrumu), to smo mi tukaj!" Prav imate, dragi, pozabili ste samo, da ni smo kanili priti k Vam polnit svojih bisag, ideja naša je bila in je druga! Pevska društva niso podpora, denarja potrebujejo le toliko, da plačajo pevovodjo in si nakupijo not. — Kapitla torej, vsaj velikega, ni treba! Pač pa smo hrenepeli po veličastnem onem trenutku, ko zadoni lepa naša slovenska pesem iz združenih slovenskih grl, ko napoči za nas ameriške Slovence svetli oni moment, v katerem sta si podalila roki sosedni dve naselbini... In vzgledi vlečejo, pravi Rimljan, naselbina bi sledila naselbini in zavel bi drug veter po naših tabornih... "Auri sacra fames"... nas sicer drži v svojih sponah, ker smo ljudje in v tem brez izjeme vsi enaki, pesem, naša slovenska pesem, ki je vendar zrcalo narodne naše duše, bi je poznati ne smela, previsoka je naša pesem in preidejna...

Kaj pravite Vi na to, ostala pevka društva po Ameriki? Mlado naše pevsko društvo "Triglav" je prejelo prav v ljubeznem tonu pisano vabilce samostojnega društva v New Yorku za pic-nic, ki se je vršil minulo nedeljo. Seveda se je enoglasno sklenilo istega se vdeležiti korporativno, a žal, v upotnu nam solnce ni sijalo, impertinentni Jupiter Pluvius nam je prekrizal račun, četudi smo celo popoldne sloneli ob oknu in čakali, da se zvedri nebo in izginijo z neba črnsivi oni oblaki. V duhu smo bili med brati v Tivoli parku in prosili Vsemogočnega, da nam je v bodoče prizanesljivejši, saj delo naše je dobro, in tudi z gojenjem in širjenjem naše pesmi si služimo — nebesa...

Kljub neugodnemu vremenu se je vdeležilo pie-nica dokaj rojakov in društvo ne bo imelo gromote škode. Prihodnjič pa več sreče društvu in žel bi, da je takrat tudi "Triglav" brez izjeme na svojem mestu.

Družinski večer "Triglava" se je zopet vrlo dobro obnesel in ako se tako nadaljuje, postane naše greater-newyorskó življenje drugačno in dolgočasiti se nam ne bo treba ob suhoparnem "pajntu". — Poseta je bilo obilo in pelo in plesalo se je do rane zore. Naše gospe pa vedo, da se s praznim želodcem (sit mihi venia) peti in plesati ne more, preskrbele so in darovale v korist društvene blaginje vsega! Predsednikova soproga gospa Franja Cerar je poklonila "Triglavu" na kranjski način skuhanu gnjat, gospe Franja Pirnat in Marija Maček sta nam nacrtili ukusnih "krofov" in "flancatov", gospe Helena Giovannelli pa nam je spekla kranjsko potico in če vam povem, da je vseh teh slašic

nekmalu zmanjkalo, sem Vam tudi rekel in dokazal, da so bila vsa ta darila tudi izvrstna in kot taka tudi zadnja!

Ker je imelo na ta večer samostojno podp. društvo v onem istem lokalu svojo sejo, so nas seveda po isti polnostevlino posetili in dvorana je bila polna! In tako je sklenil "Triglav" pri svoji na Labor Day obdrževani seji prirediti Družinske večere vsako četrto soboto v mesecu, na kateri večer zboruje tudi samostojno društvo, in naši rojaki in vrlo naše ženstvo ima sedaj lepo priliko, pristopati v podp. društvo, hoditi k sejam in hkrati zabavati se tudi ob družinskem večeru "Triglava". Dalje se je "Triglav" prelevil v pevsko in dramatično društvo. Gojil bo razum petja tudi slovensko Talijo. Pri koncertu v novejmu vrizori enodejanku, v marcu ali aprilu pa narodno igro "Revček Andrejček". — Na do sedaj prazno mesto podpredsednika so izvolili enoglasno rojaka in dobrega pevca g. Giovannellija. — Pevovodja "Triglava" g. Ivan Adamič je imenoval v muzikalni odbor gg. J. Dolarja, Ivana Brojana, J. Giovannellija in J. Cvetkoviča. — K "Triglavu" so pristopili kot pevec g. Kavčič, kot podporni član nam znani greaternewyorskí stric g. J. Podborske. Napredek torej na celi liniji.

O mešanem zboru in o Slavčevem koncertu poročam prihodnjič.

Slovenka gospa M. Hribar je odprla na iztočni osmi ulici šolo v pončevanju šivanja slamniov. Na izložni strani okna blesti napis: Lessons given in making straw hats. In Miss Ivanke Šubelj je postala "Vorlady" v slamniski tvornici. Na podjetnem duhu in nadarjenosti je našim Slovencem le čestitati, obžalovati pa je, da se naši rojaki, ki se bavijo s to obrtjo, a osobito naše ženstvo ne organizirajo — monopolizirajo svojega dela. Zakaj bogate žida, vedo bogovi! Drug za drugim odpirajo nove tvornice in letajo in prosijo okoli Slovence, da pridejo na delo. Imamo sicer slov. "Straw Hat Co.", a o posebnem napredku in vspehu podjetja se — ne sliši!

Naši časopisi razpravljajo sedaj o za ameriške Slovence vevležavnem vprašanju, namreč o sirotišnici. Seveda tudi pri tej akciji ni sloge, in ne gre se po pravi poti. Ze sedaj, ko dete še rojeno ni, se že trkajo na prsa, češ, to je moje delo! Vencajte me, narodnega dobrotnika in buditelja! A blaginja je za začetek prevec in odpora tudi ni! Manj besed in več dela, bi važni tej stvari več koristilo. Da se pa tudi v to humano podjetje sili politično strankarstvo, je pa naravnost podlo! Kolikor glav toliko misli, je že znan pregovor, ako se gre za nas vse,jenja vsaka osebnost,jenja in k vragu mora glavo politiziranje in dober svet sprejeti, če ti ga pes na repu prinese! Neki listi bi radi ignorirali, ali bolje rekoč spodljeli vpliv in vničili besedo "Amerikanskega Slovence". Bratje! Tako ne bo šlo in uvažujte fakt, da stoji za tem listom tisoč naročnikov in braveev in teh dolarčki imajo isto ono dolžino, širino, bojo in tudi — vrednost!

Morda se ipak zdrame naši listi in A. Slov., Gl. N., Gl. Sv., Cl. Am., Nar. Vest., Slov. Nar. itd. itd. bi bila po mojem mnenju prava "Reihenfolge im Range" — složno!

Delo, plemenito njih delo bo rodilo tisočero sadov in po letih, mnogih letih bodo blagoslavljala njih delo hvalna slovenska srca!

Slovenci smo že po naravi dobri, mehkega srca in preobčutljivi! Tudi podjetnega duha ne primanjkuje, in kolikor nam manjka sloge, v toliko imamo one znane takozvane "zavisti" v izobilju...

In sadov ni, životari se in živi topote v en dan, in srečnih je malo...

Na značaje, ki danes "heilažo", jutri rušijo bogove in pozneje zopet povešenih oči skesano stopajo k altarju, ki se love, da sami ne vedo kako, se ni ozirati, bodimo srečni, da je takih malo in pustimo jih živeti... A nebo je pravično! Tudi skesani greš-

niki najdemo kdaj milost v Njegovih očeh in četudi sem pred davnimi časi poklonil mladi slovenski devi mal molitvenik, da iz nedolžnega svojega srca moli za mojo srečo — iste danes ne čutim, pričakujem pa kakor mi vsi, da odpre sv. Peter nebeska vrata tudi meni in vsem bravcem čičaške "Glas Svobode"! Ivan Adamič.

North Platte, Nebr., 3. sept. — Dragi mi uredništvo A. S.! Jaz sem se tudi namenil opisati moj dolgačas in kako se še kaj imam tu v tem kraju kjer sem sam Slovenec. Tu se sploh ne morem razgovoriti z nikomur v ljubem mi materinem jeziku, zato sem se namenil, da napišem bolj na kratko par besed v priljubljeni mi katoliški list. Jaz še zmiraj delam eno delo, kakor sem ga delal prej, ko sem vam sporočil par vrstic, tega je že pol leta. In delam v kuhinji. Zdej mi je vroče, ali prišla bo zima, ko mi bo prav, mi ne bo sila debele suknje na delo jemati. Kar se tiče drugega dela, mi ni dosti znano. Tukaj ni drugega nego "Round house" in "Machine Shop" in je še zmiraj štrajk. Ne svetujem rojakom sem za delom hoditi, niti vabiti nočem nikogar; da koga zvabim sem, bi me sovražil, če se mu ne bi dopalo. Saj ne bom ni sam dolgo tukaj, mi je dolgačas samemu. Jaz berem vse sorte časopisov, tri slovenske in 2 angleška, ali v slovenskem se največ čita, kako Slovenci napredujejo. To je lepo; samo to mi se ne vidi lepo, ko eden drugega obrekujejo v časopisih. Mene ne bo nihče slišal, da bi koga ogovarjal; a zanaprej ne vem, če se kje naselim med Slovenci, morebiti da se človek kaj sporeče, pa to lahko človek pri sebi obdrži, ni sila prec vkatniti v list. Ko sem bil v Omahi, tega je eno leto nazaj, mi je bilo prav med Slovenci. Sploh tam jih ni dosti, ali smo bili složni, kakor so še danes, in mislim, če Bog da zdrave, da se spet k njim preselim na spomlad. Zdej, dragi urednik, bi vas prosil, da mi ta dopis natisnete na beli papir, ne pa v košek. Tukaj Vam pošiljam naročnino, da ga bom spet redno dobival. Zdej lepo pozdravljam Vas, urednik, vse Slovence in Slovence po širni Ameriki, posebno one v Omahi. T. J. Brodarich.

Pittsburgh, Pa., 9. sept. — Slavno uredništvo! Blagovolite natisniti sledečih par vrstic v predale vašega cenjenega lista Amerikanski Slovenec.

Rojakom širom Amerike naznanjam, da smo imeli pretečeno nedeljo t. j. 8. septembra veliko slavnost oziroma otvoritev nikdar ustanovljenega Socijalističnega kluba v Pittsburghu, katerega naloga bude skrbeti za pridobitev več kozlov v socialistični rog. Slavnostni govor je imel socialist Kristan, kateremu so poslali med njegovim govorom vsi člani socialističnega pittsburskega kluba: 10 socialistov, od katerih so na potnem listu 3, iz Chicago 5 Kristanovih spremljevalcev, en Hrvat, in neka ne vem kje rojena oseba, za katerega se ni moglo dognati, če je socialist, ali ne; njegovi bližnji sosedje so trdili, da oni rudeči pinkele ali zavratnica ne služi socialistu, ker ga je še pred osmimi leti kupil in kar je njim znano, ni imel še nikoli pojma za socialistu; drugi so spet rekli, da je z onimi devetimi socialisti posklat na čast Kristanu in da ga ni nikoli v cerkvi videti, ni v nobenem katoliškem društvu in sploh da se ravnava po socialistično. Torej na vse Kristanovo prigovarjanje se zmenimo za socialistični klub kot za lanski sneg. Rečem to le, da je Zveza Pittsburskih Slovencev tako trdo zvezana, da se še ni rodil in se ne bo rodil socialist, kateri bi nas razvezal ali odtrgal od sveste vere, katero je Kristus učil, aposteljini oznanjali in č. gg. duhovniki nedeljo za nedeljo ponavljajo. Zatorej gospodje socialisti, kateri ste pošiljali denarje za vašega sodruha Kristana, naj vam bude na tem mestu povedano, da ste zataknil roko v sršenovo gnezdo, ko ste pripeljali Kristana med katoliške rojake v Pittsburgh. Kakšno

pridigo je imel socialist Kristan v Park Theatre v Pittsburghu, ne bode mogoče opisati, to prepuščam našim društvenim tajnikom podrejenih družtev naše slavne K. S. K. Jednote. Predno pa sklenem te moje skromne vrstice rečem, le to: spolnimo besede, katere je Kristus učil in jih še danes njegovi namestniki učijo, to so duhovniki. Kristan naj gre rakom živživat. Nasprotnik socializmu.

St. Paul, Minn., 5. sept. — Dobro dan, Amerikanski Slovenec! Kako pa se počutiš? Jaz mislim, da se počutiš dobro in da si O. K. Kaj ne, da res? No, Amer. Slovenec, ali imaš kaj prostora za mene? Upam, da gotovo, zatorej ti povem sledeče: Resnično je, da delavec brez zaslužka ne more pošteno živeti. Pa slabe posledice mi pričajo, da delo v smrdljivem rudniku je polovica groba. Delavcu je tudi odveč, v vsem svojem življenju živ v jama hoditi. Med drugimi sem tudi jaz moje koščice preselil v St. Paul, Minn. Postavil sem svoj šotor. Kako dolgo, tega ne vem. St. Paul je glavno mesto v Minnesoti. Steje 214,744 prebivalcev. Največ je Ircev in Nemcev. Slovencev je tukaj malo. Govorica je, da tu kjer stoji to veličastno mesto, je bila pred kakimi 70 leti zelo majhna naselbina. A zdaj velika izprememba. Tu stojijo lepe, krasne hiše, izmed katerih se vidi močni zvoniki. Pa v javnost podajem, da sem na E. Third ulici v velikem oknu videl vojaško orožje tudi iz Evrope. Čudno se mi je zdela turška kratka puška. Najbolj domač se mi je videl starokrajski dvocevni samokres, ker enakega sem v domovini imel. V tukajšnjem mestu vem da je ena slovenska gostilna. Mesto je lepše v noči, ko mnoga elektrika kras dela. Čas mi ne dopušča pisati dalje. Pozdravi! Jno. Težak.

Joliet, Ill., 10. sept. — Vas, g. urednik lista A. S., prosim, da bi natisnili teh naših par vrstic v vaš list. V dopisu sporočam o naših tritedenskih počitnicah v Pittsburghu. Zahvaljujemo se Slovincem v Pittsburghu za njihovo gostoljubnost, katero so nam izkazali ob našem bivanju pri njih. Največja zahvala družini George Flajnik in Math Mravinc in družini Lokar in George Fortun in družini Mrs. Mary Malič in druž. Jambrožič. Ne smemo pozabiti pohvaliti tudi pittsburskih deklet, ki so nas obdarovale 2. sept. na veselici v Kranjsko-Slovenskem Domu. Največjo zahvalo pa izrekamo šiviljam za krasne čase, katere katere smo preživeli pri njih, pri gospodinjah Mary Lokar in Julia Pisant. Nadalje se zahvalimo rojaku John Gregorič, ki je pred par meseci odpotoval iz Jolietu v Pittsburgh in nam je izkazal vse pittsburske zaimovosti in zdej se je zopet vrnil z nami nazaj v naš Joliet. Ne smemo pozabiti rojakov v Veroni, Pa., katere smo obiskali in kateri so nam izkazali svojo godbeno umetnost, bratje Cesnik. In zdej koncem dopisa pozdravljamo vse vrle Slovence in Slovence v Pittsburghu in jih kličemo na obisk v Joliet: do svidenja! Anton Sneller in mati Ana Vogrin.

Anton Košiček Slovenški gostilničar

Pri meni je vedno največ zabave in najboljšje pižaje.

"Tonček Is O. K."

N. W. Phone 1297

1151 N. Broadway. JOLIET

Severova Zdravila pomagajo množicem ljudi vsako leto.

NE SKRIBITE!

Skrb kaže slabost vaših živcev. Oslabi vaše dušne moči, vzame vašo čilost, okrajša vaše življenje. Nehajte skrbeti, in uredite svoje živce s časom preizkušeno toniko za živce, namreč s

Severovim Nervotonom

Njegove tonične učinke bote opazili na celem ustroju.

Cena \$1.00.

Nobeden Glavobol.

ne glede is katerega vzroka nastane, ne more prestat dolgo živce tešile, bolečino lajšavne učinke katere podeljujejo

Severovi praški zoper glavobol in nevralgijo.

(Severa's Wafers for Headache and Neuralgia)

12 praškov 25 centov.

Severov

življenski balsam.

(Severa's Balsam of Life) skozi njegove prebavne, poživilne in naravne odvajalne kakovosti

ozdravi otrple jetra vredi nepravilnosti črevesja olajša dolgotrajno zapeko pomaga pravilni prebavi

in tako prepreča in odpravi razne nerednosti želodca, jeter in črev. — Cena 75 centov.

Prodajajo jih vsi lekarnarji. Ako jih nemorete dobiti vvaši bližini, pišite na

W. F. SEVERA CO. CEDAR RAPIDS IOWA

IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

— V Ameriko z ljubljanskega južnega kolodvora se je odpeljalo dne 18. avgusta 17 Hrvatov in 40 Makedoncev; dne 19. avg. 9 Slovencev in 54 Hrvatov; dne 20. avg. 15 Hrvatov, 27 Makedoncev in 10 Ogrov. Iz Amerike se je vrnilo dne 18. avg. 80 Hrvatov in Slovencev, dne 19. avg. 110 Makedoncev in Hrvatov.

— V Ameriko se je hotel dne 26. avg. odpeljati leta 1888. v Ribniku pri Karlovcu rojeni dninar Mirko Skradski ter se s tem odtegniti vojaški dolžnosti; a mu je v Ljubljani na južnem kolodvoru službojuči nadstojnik Nikolaj Večerin preprečil pot s tem, da ga je aretoval. Skradski je bil že v Ameriki, in ko je prišel domov, so ga potrdili k vojakom, on je pa vzel s seboj 645 K denarja ter se hotel zopet vrniti v objubljen deželo. Oddal se je s sodišču, potem bode moral pa obleči vojaško suknjo.

— "Ali napredujemo? En korak naprej — dva koraka nazaj!" S temi besedami je neki slovenski kmetijski strokovnjak, kakor piše zadnja "Zlata Doba", označil narodno-gospodarski napredek na Kranjskem. "Mi v tehnikem oziru pri kmetijstvu odločno napredujemo, naredimo zaradi tega vsako leto en korak naprej, a žalobno obnem dva koraka nazaj, in temu je vzrok izseljevanje ljudi s kmetij k industriji v mesta in v Ameriko, zlasti pa naš grozni — alkoholizem. Vsak napredek je nemogoč, dokler bo vladal alkohol."

— III. slovenski protialkoholni kongres in obnem 10letnica protialkoholnega dela na Slovenskem se bo odvijal v Ljubljani letos v nedeljo dne 17. novembra. Sodelovala bo nova organizacija "Sv. vojska" in "Društvo zdravnikov na Kranjskem".

— Sprejem ameriških in angleških častnikov na Bledu. Bled, 20. avgusta: Tu se je danes vršil sijajen sprejem ameriških in angleških častnikov, ki so se pripeljali v novih kanadskih pacifiških vozovih na Bled. Sprejel jih je deželni glavar dr. Šusteršič, jel jih je deželni glavar dr. Šusteršič, poslanci Pogačnik in Piber ter g. dr. Krisper. Godba je igrala ameriško himno. Pevski zbor je pel slovenske narodne pesmi. Damske v narodnih nošah so sipale cvetlice. Sprejema se je udeležilo nad 1000 letovisčarjev. — O tem se še poroča: Sloves lepote naše slovenske domovine se širi daleč preko državnih mej po širnem svetu. Dne 20. avg. se je peljalo po novi alpski železnici iz Koroskega preko Gorenjskega dalje proti Trstu krog 400 angleških, francoskih in nemških častnikov. Vozili so se na posebnem razglednem vlakcu, kakor jih je naše železniško ministrstvo vpeljalo za turistično železnico. Tuji žurnalisti, katerim se je bilo pridružilo mnogo parlamentarcev in drugih odličnikov, so bili na gorenjskih postajah: Jesenice, Bled, Bohinj slovesno sprejeti. Prisrčen, ljubljenski pozdrav in pa divna krasota našega gorenjskega raja je vse očarala. Odnegli so iz naše domovine najlepše in najprijetnejše vtise in uverje-ni smemo biti, da bodo širili glas o njenih naravnih lepotah po vsem kulturnem svetu. Sprejemi so se vršili povsod v slovenskem jeziku. Ljudstvo je bilo v narodnih nošah in pozdravljalo so jih slovenske trobojnice. S tem smo pred celim svetom dokumentirali, da je tista lepa zemlja slovenska, da prebiva na njej zavedno slovensko ljudstvo. Največ zaslug, da se je ta izredni obisk tujih žurnalistov razvil tako lepo nam v čast, tujskemu prometu v korist, si je prioboril deželni glavar dr. Šusteršič, ki se je peljal gostom nasproti do Solnograda in jih je potem spremljal skozi kranjsko deželo.

— Vojni minister v Kamniku. Vojni minister pl. Auffenberg se je dne 20. avg. pripeljal v Kamnik. Sprejet je bil zelo slovesno. Vse hiše so bile v zastavi.

— Za odpravo smodniških skladišč na Ljubljanskem polju. Občine ljubljanske okolice so se obrnile na "Kmetstvo župansko zvezo" s prošnjo, naj bi Zveza iznova započela akcijo za končno odpravo smodniških skladišč na ljubljanskem polju, oziroma za njihovo prenehanje na kak pripravejši kraj, kjer ne bo ogroženo imetje in življenje okoliških prebivalcev, pa tudi mesta Ljubljane. — To vprašanje je postalo tem aktualnejše, ker se zadnji čas venomer ponavljajo atentati na smodnišnice in zaloge streliva.

— Nov poštni urad so otvorili 20. avgusta na Lazah pri Novem Mestu ob novi železniški progi. Zvezo ima s Toplicami oziroma Stražo.

— Kranjska industrijska družba po- višala svoj akcijski kapital od 14 milijonov K na 18 milijonov.

Knežja vas ter konstituirajo kot samostojna občina Sela.

— Nakup dveh velikih posestev. Od deželnega poslanca Josipa Turka je kupil gospod Ivan Ogrin, veleposestnik v St. Ilju pri Velenju, graščino in posestvo Gornik na Gorenjskem za 122,000 kron. Nadalje je kupil gospod Ivan Ogrin, sorodnik stavbenega mojstra Ogrina v Ljubljani tudi Lenčeto-vo posestvo na Laverici od gospe Beti Lenče za 130,000 K. Kupec g. Ivan Ogrin se je po večletnem bivanju v Braziliji vrnil v domovino.

— Prememba posesti. Veletržec in veleposestnik v Posostoj G. Furca je kupil od barona E. Levetzowa veleposestvo Hrušica, obsegajoč 2300 oral, za 380,000 K.

— Na Breznici se je dne 28. avg. v župni cerkvi odkril spomenik knezo- skofu Ivanu Zlatoustu Pogačarju. Vspored slavnosti: Ob 8. uri so brali tihe sv. maše za pokojnika domačini Tomo Zupan, dr. Ivan Svetina in Franc Finžgar. Ob 10. uri je imel govor monsignor Tomo Zupan, potem je pel slovesno črno mašo stolni kanonik-archidijakon Tomo Kajdič.

— Dopolniva deželnozborna volitev v Ljubljani bo dne 24. septembra. Volivcev je 4240. Od zadnjih volitev je priraslo 565 volivcev, med katerimi je veliko kmetov iz sosednjih občin, ki imajo svoja posestva okoli Ljubljane.

— Na Bledu so petindvajsetletno mašništvo dne 30. julija t. l. na otoku in v farni cerkvi sv. Martina obhajali prečast, gospodje župniki: Andrej Česenj, Mihael Horvat, Janez Hromec, Janez Lesar, Janez Mikš, Gustav Schifferer, Francišek Vrhovšek, Ignacij Zupanc. Povabila je aranžiral državni in deželni poslanec Janez Hladnik, slavnostni govor govoril Alojzij Žužek S. J., slovesno sveto mašo pel dr. Leopold Picigas, novomeški rojak, zdaj župnik v dunajski nadškofiji, pogostil pa je svoje sobrate knezoškofski svetnik Janez Oblak.

— Slika s sokolskega zleta na Bledu. Na sokolskem zletu na Bledu so na telovadnici po končani javni telovadbi prodajale gospodične šopke in cvetke. K'ni izmed prodajalk, ki je imela v rokah še pet cvetk, je prišla neka odlična dama s hčerko — trda Nemka — in jo vprašala, koliko stane ena cvetka. Odgovorila ji je: eno krono. Nato je gospa vzela iz listnice 20kronski bankovec ter ga dala gospodični rekoč: "Vzemite to za vaše cvetke; užitek, ki sem ga imela pri telovadbi, še s tem ni poplačan!" — Lepo priznanje "Sokolom".

— Za primarija v ženski bolnici v Rudolfovi je imenovan dr. Strašek. — Smrtna kosa. V Šmihelu pri Novem mestu je dne 18. avg. umrla s. sestra Marija Barbara Ivec, uboga šolska sestra de Notre Dame, rojena v Gradcu pri Metliki. — V Novem mestu je umrla 23. avg. občezana trgovka z usnjem in posestnica Marija Rečeljevica, ki je umrla kolar, gostilničar in posestnik Franc Gantar. — V Ljubljani je umrl trgovec in posestnik Jožef Pok, star 73 let. — Na postaji Kranj je umrl skladiščni mojster Anton Truskeller.

— Bik ga je umoril. Janez Pirh, 68 let star, iz Grahovega pri Tolminu, je služil pri posestniku Francetu Valantu v Bodešah pri Bledu za hlapca. Po gospodarjevem naročilu je gnil Pirh živino na pašo, med drugimi tudi domačega bika. Tu ga je napadel bik ter z rogmi po celem životu tako obdelaval, da je revež na mestu izdihnil. Sele zvečer so ga našli ljudje v groznem stanju in ga prenesli v mrtvašnico.

— Rodbinska žaloigra na Bledu. Pogreb nedolžnih otročičev rodbine Burja na Rečici, ki jih je lastna mati v blaznosti umorila, se je izvršil dne 20. avg. popoldne ob velikanski udeležbi domačega občinstva in gospe in ob asistenci paterih duhovnikov. Do srca segajoč je bil prizor, ko so prinašali rakev za rakvijo iz hiše in jih položali na nosila, med tem pa je igrala zdraviliška godba, ki se je udeležila pogreba, malim mučenecem zadnji pozdrav. Vse navzoče občinstvo je sprejelo otroke prav do cerkve in pokopališča, kjer jim je cerkveni moški zbor zapel v slovo: "Nad zvezdami", zdraviliška godba pa zaigrala žalostin-ko. Se marsikateri tuje si je otri sol-zo, ko je videl do smrti žalostnega očeta sedaj osamelega na svetu stati ob grobu. — Nesrečna mati Neža je prišla dne 21. avg. sama domov. Skrita je bila na domačem skednju, potem je pa pobegnila v bližnji gozd. Mož je 21. avg. stal s sosedom pred hišo. Sosed nakrat opazi v bližini hiše nesrečnico in opozori moža nanjo. Mož jo pokliče: "Neža, pojdi gor!" Žena je mirno prišla. Nakrat je bila vsa hiša polna ljudi. "Imejte usmiljenje z menoj!" je žena večkrat ponovila. Ljudje so jo vpraševali, ako se ji otroci niso smilili? "Najmlajši se mi je nekoliko smilil, ker me je tako milo pogledal, predno sem mu zarezala rano!" odgovorila mati. Res je imel najmlajši otročiček najmanjšo rano. — Glede

vzroka, kolikor se more o tem pri blaznem človeku govoriti, se poroča, da je žena odgovarjala, in sicer čisto mirno, da je to storila iz ljubezni in dolžnosti, da bi tudi otroci ne postali zmešani kakor ona. Prejšnji večer da na dejanje ni mislila, ampak v nedeljo 18. avg. zjutraj je hipoma začutila dolžnost, otrokom življenje končati. Že ta motivacija jasno kaže, da imamo opraviti z blaznico. Pravila je tudi, da je s hriba gledala pogreb svojih otrok. Poslali so jo z zdravnikom in orožnikom jo prepeljali v Radovljico do nadaljnega postopanja. Tudi njena mati je bila slaboumna.

— Ponesrečeni Slovenci v Bochumu. Ob nedavni rudniški katastrofi v Bochumu na Nemskem, ki je zahteval 115 žrtv, so storili smrti tudi sledeči Slovenci: Poročnik, Rataj, Parmejc, Terkovnik, Gobec, Jamšek, Verbič; neporočeni, Ljubšek (z Ovsenega na Dolenskem), Lončarič in Gogolin.

— Žrtve žganjepitja. Kljub prizadevanju, da se žganjepitje omeji, zahteva alkohol veliko žrtv. V Podragi pri Vipavi so pili neko soboto zvečer fantje žganje, med njimi Franc Trošt. Domov so ga prinesli pijanega. Skoraj dva dneva je ležal v nezavesti. Udarec, ki ga je dobil pri padcu domov grede, je bil usodopoln. Mladenčič, star komaj 20 let, močan in krepak, je umrl na posledicah alkohola.

— Napad. Zidarskega mojstra Janca Petriča so na lgu domov grede neznan zlikovec napadli na cesti in ga močno poškodovali.

— Zemlja je podsula Janeza Bremka, zidarskega pomočnika pri zgradbi neke ceste na Skarčini, vsled česar je zadobil težke notranje poškodbe.

— Ubil se je v Radovljici zasebnik Ivan Pretnar, ki je 22. avg. padel 4 metre globoko raz hodnik hiše na kamniti tlak.

— Nasilnež. Orožniki so aretirali delavca na železnici Bude Čurčica, ki je hotel nad Ano Senico iz Urnega sela izvršiti nenravno dejanje, in ga odvedli v novomeške zapore.

— Zaradi poskušnega zažiga so aretirali in v novomeške zapore odvedli Franceta Razpotnika, doma iz Spodnje Hrušice pri Ljubljani, ki je hotel zažgati šmihelsko vas.

— Surovina. Martin Pačič iz Vikar na Dolenskem je velik surovč, ki je svoje očeta vedno preklinjal, zadnjic pa ga je celo z vilami po glavi tolkel. Oče, ki mu je dozdaj prizanašal, ga je zdaj naznanil oblasti.

ŠTAJARKO

— Dvojezične napise so glasom nemških listov napravili na miljskih kamnih na državni cesti na Spodnjem Štajerskem. To je baje prvič.

— Toča je znova hudo potolkla Zg. Haloze in najbližjo pujsko okolico. Skoda, ki jo je letos napravila toča v teh krajih, cenijo na milijon kron. — Dne 14. avg. ob 1/2 uri zvečer se je vsula toča po občini Hum pri Ormožu ter po Hardeku in Šalovcih, in je uničila nad dve tretjini poljskih sadežev.

— Petrovčje. Strela je udarila ob priliki zadnje nevihte v hlev posestnika Mihaela Muteca v Levcu. V hlevu je ubilo dva konja, vredna 1200 K. Tudi streha na hlevu se je užgala.

— Podrli so na celjskem takozvanem slavnostnem travniku več kot 600 let staro ogromno topolovo drevo. Bilo je že popolnoma strohnelo, in so se veje že same lomile ter padale na tla. Velikan je imel v obsegu okrog 5 m.

— Zgodovina glavnega dobitka. V Goetingu pri Gradcu je leta 1908 umrl steklarski delavec Ferdinand Hoffer, ki je svoječasnno kupil turško sreč-ko in jo do leta 1907 v obrokih izplačal. Njegova vdova je po njegovi smrti z drugimi papirji sežgala tudi srečko, vendar pa si je prepisala številko in serijo na nek listek. Te dni pa je prišel k njej (zdaj je omožena v Gradcu in se piše Appel) neki agent in je zahteval provizijo od glavnega dobitka. Izkazalo se je, da je 1. avgusta zadela glavnega dobitka v znesku 400,000 frankov.

— Bik v avtomobilu. Smešen dogodek se je pripetil pred dnevi na okrajni cesti med Gradcem in Glinstactet-nom, kateri bi lahko imel tudi slabe posledice. Nek kmetič je gnil po omenjeni cesti na vrvi mladega bika, kateremu, ker ni bil hud, ni zavezal oči, kakor je to drugače v navadi. Kar pa tudi tako dobrosrčnega bika lahko spravi v jezo, to je avtomobil. Tudi ta bika se je povslep kvišku, ko je slišal pihanje "hup-hup" bližajočega se avtomobila. Akoravno je kmet vsled previdnosti dajal znamenja, vendar je avtomobil dirjal naprej, še le v bližini bika je hitrost vožnje zmanjšal, da bi v polzevi naglici vozil mimo živali. V tem trenutku se je žival splašila, se iztrgala svojemu gospodar-ju iz rok ter je skočila proti avtomobilu. Gospodje, ki so sedeli v avtomobilu, so takoj spoznali nevarnost, ki jim preti in so na drugi strani hitro poskakovali na cesto, ne da bi avtomobil ustavili. V tem trenutku je napravil bik velik skok in je bil na avtomobilu, ki je počasi vozil po cesti dalje. Kmet se je najprvo po strahu zopet pomiril, je dirjal za avtomobilom, za njim so bežali tudi presenečeni potniki. Ker pa bik ne zna voditi avtomobilu, je ta zavozil kmalu v cestni jarek in bil je padel v velikem krogu na bližnjo njivo, kjer je obstal ne samo dobro ohranjen, ampak tudi z zdravjo kožo. Žival se je dala po tem dogodku od svojega gospodarja zopet mirno vjeti. Avtomobil, ki tudi ni bil nič poškodovan, so potegnili s pomočjo par volov iz jarka. Kmetič je gnil bika naprej in je govoril sam seboj: "Glej, glej — sedaj bi se še celo moj bikaec rad z avtomobilom vozil v mesto!"

— Smrtna kosa. V graški bolnici je umrla Ivanka Gornik, soproga mladega kmeta Matije Krena na Stari gori. — V Gaberčah pri slavnem Sv. Križu tik Slatine je umrl posestnik Martin Drofenec. — V Petrovčah je umrla posestnica Neža Aristovnik. — V St. Jurju ob Taboru je umrla hčerka vrle Markošekove hiše, Marica. — Na Vranskem je umrl posestnik Gregor Karo, star 82 let. — V Gradcu je umrl profesor v pokoji Alojz Kovačič, star 67 let. — V Rogatcu je umrla žena rudniškega ravnatelja Elizabeta Povratšchnig v 68. letu starosti. — V Ptujju je umrla ga. Neža Muršec, soproga nadučitelja v p. — V Mariboru je umrla soproga četrtniškega paznika Marija Stebih, stara komaj 20 let. — V Savičih pri Sv. Tomažu pri Ormožu je umrla veleposestnica Marija Škerlec v 63. letu starosti. — Pri Sv. Primožu pri St. Jurju ob južni železnici je umrl J. Pančič. Dan poprej je še milatil, ponoči je pa nagloma umrl. — Ravno tam je tudi umrla Katarina Kranjc, prva iz Dekliške Marijine družbe, odkar obstoji.

KOROSKO.

— Orlovski slavnost na Koroskem prepovedana. Ljubljanski "Slovenec" z dne 23. avg. piše: Orlovski slavnost in javno telovadbo, ki bi se imela vršiti 25. t. m. v Svecvah na Koroskem, je okrajni glavar celovški pl. Rainer prepovedal s sledečo utemeljitvijo: "Zavoljo javnega miru in reda z ozirom na okoliščino, naj bi taki sestanki mas v jezikovnomešanih okrajih v inter-tesu miru med prebivalstvom različne narodnosti izostali." — V Svecvah ni razum učitelja in nekaj nemčurjev, ki jih je lahko na prstih ene roke sešeti, nič nemškega prebivalstva, kakor se človek lahko iz uradne statisti-ke prepriča. Sploh je ves okoliš slo-venški in kar je nemškega, je malo-številno priseljeno uradništvo. Zato se v Svecvah in Bistrici ter vseh ostalih krajih v obližju ne more govoriti o jezikovnomešanem prebivalstvu v prave-tem pomenu besede. Sicer so se pa vršile v Svecvah že različne slovenske prireditve v večjem obsegu, v bližnjem St. Janžu se je vršila lani enaka orlov- ska prireditev, pa se red in mir nista nič kalila. Celovškemu okrajnemu glav- stvu pa nikoli ne pade v glavo, da bi v tem okraju, ki je pretežno sloven- ski, prepovedalo hujskajoče in izživa- joče prireditve "Suedmarke" (na primer v Zrelcu in Borovljah), ki je nem- škonacionalno bojno društvo, dočim pa je Orel izobraževalna telovadska organizacija. Bil bi res že skrajni čas, la se različnim gospodom cesarsko- kraljevim uradnikom na Koroskem, ki so v tej deželi ustanovili nekaj mlado- turški komite, ki vlada po svoji mili volji in skuša slovensko prebivalstvo terorizirati, stopi na prste. To bomo vendar premogli, da bomo zavrtili take odredbe koroske vlade, ki s tem pod pretežno skrbi za javni mir in red, sama dela nemir in hudo kri! Ali sme korosko slovensko ljudstvo res že vsak višji birič obrepati? Pa ni dosti, da je šikaniranje gospodje v zlatih ovratni-kih, še vsaka nemškonacionalna smr- kolinka sme iz njih norce biriti!

PRIMORSKO.

— Trst, 23. avgusta. Tu se je vršil sinoči shod političnega društva "Edi- nost" proti tiraniji na Hrvaškem. Go- vorili so dr. Rybar, arhitekt Costape- raria, Križmančič in dr. Wilfan.

— Grozdje, sadje in krompir na Go- riškem. Iz Gorice, 23. avg.: Grozdje je začelo zoreti v Brdih in na Vipav- skem in kaže prav lepo. — Češpelj je letos malo, enako tudi drugega sadja ni mnogo, a ima zato visoko ceno. Povpraševanje po našem sadju v ino- zemstvu je veliko. — Krompir ima danes ceno po 6 K kvintal, seveda na debelo. V goriški okolici ga ni več.

— Stanje vinogradov v Istri. Profe- sor Portole računa v "Allgemeine Weinzeitung", da se bo pridelalo v Istri letos okoli 450,000 hl vina proti 407,000 hl leta 1911 in 429,000 hl leta 1910. Torej precej dobro. Kjer bo grozdja manj, bo pa boljše. Velikih elementarnih nezdov ni bilo. Najbolj- še je v okrajih koprskem, piranskem, bujskem in pazinskem, kjer je vsa trta amerišanska, pač pa je v takozvani "terra rossa" filoksera divjala.

— Narodna statistika c. kr. morna- rice. Leta 1911 je bilo v vojni morna- rice med 3810 vojaškimi novinci 1291 Hrvatov, 900 Nemcev, 662 Ogrov, 581 Lahov, 253 Čehov, 116 Slovencev, 44 Poljakov, 20 Slovakov, 12 Rumuncev in 3 Rusini. V teh številkah je ozna- čen materni jezik.

— Značilno za slovenske socijalne demokrate. "Edinost" poroča, da so pri pogrebu delavca Senice v Miljah odrezali socijalni demokrat od nekega venca slovenski trak z napisom in ga vrgli proč. Kaj so k temu rekli da-

rovalci venca, ne vemo; gotovo pa je, da so socijalni demokrati s tem brez- vestnim činom zadostno dokazali ka- ko zagrizeni internacionalci da so in koliko je računati na take ljudi v narodnem boju.

— Smrtna kosa. V Trstu je umrl g. Josip Košir, poduradnik južne že- leznice.

— Trst, 17. avgusta. Tu se je za- strupila zasebna uradnica Valerija Ko- vačič.

— Gorica, 22. avgusta. Tu so areti- rali cel kup ciganov iz Kranjske, mo- škkih in ženskih. Vsi so rodbine Hu- dorovič. Eni so obtoženi konjske in denarne tatvine, drugi vlačugarstva.

HRVATSKO.

— Cuvaj gre? Zagreb, 23. avg.: Ce- sar bo komisarja pl. Cuvaja te dni sprejel v Ischlu v avdijenci. V mero- dajnih političnih krogih se govori, da se v kratkem komisariat odpravi in skliske sabor.

— Protestni shod proti Cuvaju. Pra- ga, 20. avg.: Tu se je vršil protestni shod proti absolutističnemu režimu na Hrvaškem in obsodbi Jukića. Nato je več stotin broječa množica šla skozi Vavalski trg proti muzeju in tu raz- vila črno zastavo. Klicalo se je: "Doli Cuvaj! Živio Jukić!" Policija je za- stavo zaplenila in več oseb zaprla.

— Zader. "Veleizdajniški proces" v Zadru. Te dni se prične "veleizdajni- šk" proces proti več dijakom iz raz- nih dalmatinskih mest. Branili jih bo- do odvetniki-poslanci. Ta proces je v zvezi z Jukičevim procesom v Za- grebu.

— Pretresljiva tragedija. Kmetica Draginja Cvijetič iz Bakane blizu Sla- tine je nekoč šla z več kmeti s sejma skupaj domov. Kmetje so hoteli nad njo izvršiti nenravno čin, a jih je od- bila. Vendar se je po selu razširil glas, da se ji je bila storila sramota. Mož Stevo, s katerim je dozdaj v naj- večji slogi živela, jo je grdil, stebel in spodil. Žena se sklene nad enim onih nesramnežev maščevati, da si ku- hinjski nož nabrusiti, gre v Slatino na sejem in zabode Stevo Bosanca do smrti. Dne 21. avg. je bila zato v Oseku obsojena na dve leti ječe.

— Uboj iz sovraštva. Kmet Marko Ikovčič iz Noršič-sela je zabodel so- seda Martina Jurčina do smrti in ranil Miho Jurčina z nožem, to pa v prepri- zaradi neke poskane hruške, o kateri je trdil, da je njegova. Ikovčič in Jurčini so živeli v sovraštvu. Pri raz- pravi, dne 22. avg. v Zagrebu je bil ubijalec obsojen v štiriletno ječo in odškodnino 2000 K.

Kadar imate s sodiščem opraviti obr- nite se na

Nadelhoffer & Wellnitz

Cutting Bldg., 2nd floor, Joliet, Ill.
Z g. Wellnitzom se lahko domente- v slovenskem jeziku, ker je Slovan

POZORI!

Rojaki pomislite s poprej kot po- trošite vaš težko zaslužen denar v slabih tovaršajah in to brezpotrebno. Boljše je, postrežite si vaše telo. Ako hočete biti dobro postreženi in dobro pivo piti, pridite k meni, ker točim najboljšo E. Porter Lager pivo, do- nača in kalifornijska vina ter naj- boljše žganje in imam lepo dišeče smotke, ter imam prenočišča. Prija- telji pridite, da se prepričate sam. Po- strežba dobra, cena zmerna, ker pri meni je ena največjih slovenskih za- vlod s pijacami v Jolietu.

Se priporočam vsem rojakom v obli- nen poset, jaz dobroznani salunar,

JOŽEF BOŽIČ,

101 Indiana St. N. W. tel. 384, Joliet

John Grahek

...Gostilničar...

Točim vedno sveže pivo, fino kali- fornijsko vino, dobro žganje in tržim najboljše smodke.

Prodajam tudi trdi in mehki premog.

TELEFON 7612

1012 N. Broadway JOLIET, ILL.

KADAR STE V MESTU

sto vabljani, da se gredo okrepčat s ča- lo okusne pijače in jedi v salun in restavracijo

L BAR & CAFE
Postrežba lahorna- prav po domače
403 N. Chicago
Vogal Cass Sts.
.....JOLIET

GEO. MIKAN

MODERNA GOSTILNA

Pri meni je največ zabave in in najboljše postrežba.

N. W. telefon 1251.

202 Ruby St. JOLIET, ILL.

Kadar se mudite na vogalu Ruby and Broadway ne pozabite vstopiti v
MOJO GOSTILNO
kjer boste najbolje postreženi.
Fino pivo, najboljša vina in smodke.
Wm. Metzger
Ruby and Broadway JOLIET

J. C. Adler & Co.

priporoča rojakom svoje

Mesnica

Tel. 101 Joliet, Ill.

N. W. Phone 809.

MIHAEL KOČEVAR

slovenski gostilničar
Cor. Ohio in State Sts. Joliet, Ill.

Anton Kirinčič

Cor. Columbia
in Chicago Sts.

JOLIET, ILL.
Gostilničar

Točimo izvrstno pivo, katero izde- luje slavnostna Joliet Citizens Brew- ing Company.

Geo. Laich

SALONER IN
AGENT PAROBRODNIH DRUŽB.
se priporoča rojakom v
naklonjenost.

Pošilja denar v staro domovino, hi- tro točno in po dnevnem kurzu.
Prodaja fina vina, likerje in smodke.

ROJAKI DOBRODOŠLI!

3501 E. 95th St. So. Chicago, Ill.

Mestna hranilnica ljubljanska

V LJUBJANI, PREŠERNOVA ULICA 3., KRANJSKO.

Denarnega prometa koncem 1. 1910 je imela 564 MILIJONOV KRON, VLOGE znašajo nad 40 MILIJONOV KRON, REZERVNI ZAKLAD PA 1 MILIJON 200 TISOČ KRON.

Vložen denar obrestuje po 4% brez vsakega odbitka

Za VARNOST denarja jamči REZERVNI ZAKLAD, STROGA KON- TROLA OD VLADE in CELA MESTNA OBČINA LJUBLJANSKA s vsem svojim premoženjem, vrednim do 50 MILIJONOV KRON. VSAKA IZGUBA denarja — tudi za časa vojske — je IZKLJUČENA.

Denar pošiljajte po POŠTI ali kak ZANESLJIVI BANKI. PRI BAN- KI zahtevajte odločno, da se Vam pošlje denar le na "MESTNO HRA- NILNICO LJUBLJANSKO V LJUBJANI" in NE v kako drugo manj varno "špekulo". NAM PA TAKOJ PIŠITE, PO KATERI banki de- lajo za Vas denar.

SVOJ NASLOV NAM PIŠITE RAZLOČNO IN NATANČNO!

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski-katoliški list v Ameriki ter glasilo K. S. K. Jednote.

Urednik.....Rev. John Kranjec
Chicago Phone 2899.
813 N. Scott St. Joliet, Ill.

Izdaja ga vsaki petek
SLOVENSKO-AM. TISKOVNA DRUŽBA.
Inkorp. 1. 1899.
v lastnem domu 1006 N. Chicago St.
Joliet, Illinois.

Predsednik.....Anton Nemanich
Tajnik.....William Grahek
Blagajnik.....John Grahek

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina za Združene države \$2.00
na leto; za Evropo \$3.00.
Plačuje se vnaprej.

Dopisi in denarne pošiljave naj se
pošiljajo na:
AMERIKANSKI SLOVENEK
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznani **POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.**

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglaševanje pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK
Established 1891.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper in America, and the Official Organ of the G. C. Slovenian Catholic Union.

Published Fridays by the
SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.
Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

Prva in edina slovenska unijska tiskarna.

CERKVENI KOLEDAR.

15. sept. Nedelja	Nikodem, muč.
16. " Ponedeljek	Ljudmila, vdova.
17. " Torek	7 žal. Marije.
18. " Sreda	Tomaž Vil. škof.
19. " Četrtek	Janužij, škof.
20. " Petek	Evrstah, muč.
21. " Sobota	Matevž, apostol.

PONIŽNOST.

(Nauk za 16. nedeljo po binkošti.)

Mej nauki, katere je Jezus Kristus učil je bil nauk o ponižnosti — popolna nov in doslej neznan nauk. Te čednosti stari pagani niti po imenu niso poznali. Pred Kristusom je bil celi svet poln napuha in ošabnosti; za besno silo so si iskali vsi boljši mest in zadovoljen ostati se stanom, kate-rega je komu naklonila previdnost božja, so smatrali ljudje pred Kristu-som za veliko nespamet. Sin božji pa je ostro obsodil napadne nazore sveta. V današnji priliki uči in priporoča Gos-pod z jasnimi besedami sv. ponižnost. Ker so pa to dedaj vsi služili le napu-hu, zato je rekel: "Kdor se po-višuje, bo ponižan; kdor se ponižuje bo povišan." Tudi dandanes jih je mnogo, ki nimajo nobenega smisla za ponižnost, ki menijo, da ta čednost nič ni kaj primerna odločnim, značaj-nim ljudem.

Kdor tako meni, ta nima pravega pojma o ponižnosti. Ponižnost prav za prav ni nič drugega, kakor pravo mnenje o samem sebi. Ponižnost je resnica, napuh je laž. Da je temu res tako, bomo spoznali, ako si damo od-govor na vprašanje: kaj je človek? Ako primerjamo človeka z vidnim stvarstvom, tedaj moramo pripoznati, da je človek krona vidnega stvarstva; ako pa primerjamo človeka z Bogom, ali pa ako ga preiščujemo samega na sebi, ali pa v primeri z drugimi, tedaj imamo le preveč vzroka, da se ohranimo ponižni, da se zavedamo, da smo res le prah in pepel. Kako pravico pa smo imeli, da smo bili po-klicani sploh k življenju in da se nam življenje ohranjuje? Ali nismo se svo-jimi gresi že mnogokrat zaslužili, da bi nas Bog poklical iz tega življenja? Ako se torej pred Bogom ponižujemo, storimo le to, kar je pravici in resnici primerno; ako pa se napihujemo, tedaj zaničujemo vsako oblast, zametavamo skrivnosti in zaničujemo božjo in člo-veško postavo. Zavoljo česar se pa človek napihuje? Ali ni mar vse to, na kar je človek ponosen, dobrote božji dar? Ali talenti, na katere je marsikdo tako ponosen, niso dar božji? "Kaj imaš, česar bi ne bil sprejel?" Ali ni tedaj popolnoma opravičeno, da se na-pram Bogu ponižujemo, da smo mi za vse to hvaležni, kar nam je On podelil?

Ponižni pa moramo tudi biti, ako se samega sebe pogledamo. Kaj pa je človek? Ako pogleda njegovo raz-umnost, njegovo voljo, njegovo telo, moraš reči in pripoznati, da vse to pri-

ča o človekovi revščini in slabotnosti. Ali nismo glede razuma nevedni, ali nam ni treba sila veliko truda, da se znebimo nevednosti? Poglejmo pa vse to, kar kljub vsej pridnosti in nadar-jenosti v resnici vemo in znamo in primerjajmo je s tem, kar ne zna-mo in pripoznati moramo, da znamo le silno malo. Poglejmo trditve naj-večjih učenjakov, katere so ti razgla-sili za prave; nastopili so za njimi drugi in pobili so eno za drugo.

Poglejmo človeško voljo! Ali ji ne zapovedujejo strasti, ki jo vlečejo v hudo? Ako hočemo v dobrem vstra-jati, ali nam mar ni treba mnogo sile in mnogo napora? Poglejmo naše sr-ce, ki je pravcata uganka. Danes je dobro kakor angeli, jutri zlobno ka-kor hudič; danes pripravljeno za naj-bolj junaške čine, drugič je zopet spo-sobno za vsako hudobijo.

Poglejmo svoje telo! To je podvr-ženo najraznovrstnejšim boleznim in neprilikam. Lenoba ga slabi, delo ga utruja, mraz in vročina sta mu mučna in smrt visi nad njim kakor Damokle-rov meč! Koliko trpljenja, koliko ne-varnosti, koliko krizev in težav! Ali so vse to mar nagibi k napuhu? Ta ali oni se vspne visoko na lestvi srčce in časti. Koliko jih je bilo, ki so se-gli morda še višje, toda padli so glo-boko bodisi vsled lastne ali pa tuje krivde! Koliko nekdanj bogatih je sle-dnjič kruto stradalo! Krščanstvo torej, ako opominja k ponižnosti prav nič ne pretirava. Ako pa nimamo vzroka napihovati se z ozirom na Bo-ga in na nas same, imamo še mno-go manj z ozirom na svojega bližnje-ga. Prednost rojstva, sreče in časti nam ne dajejo še prav nobene pravice, da bi se smeli povzdigovati nad svojim bližnjim. Vsi smo jednaki z ozirom na dolžnosti in na pravice. Kralji in cesarji in vsi oblastniki, niso nič dru-gega kakor služabniki božji. Bog jim je dal oblast, da jo porabijo v blagor in srečo človeštva.

Ali je ponižnost res nasprotna od-ločnosti in značajnosti? Kdor tako misli, ta ponižnosti ne pozna. "Vsaka hrabrost — pravi sv. Avgustin — slo-ni na ponižnost. Kdor res pozna sa-mega sebe, ta ve, kaj premore in česar ne more, kdor je pa ošaben, ta ceni previsoko svoje moči in postane pre-drzen.

Bodimo torej ponižni in ohranimo se ponižnost! Ponižnost je po besedah sv. Križostoma mati modrosti, varhi-nja sleherne čednosti, kinč naše duše in varna pot v nebesa.

REV. JOS. POLLAK.

UČIMO MLADINO SLOVENSKI.

Slovenski narod v Ameriki je na jako slabem stališču glede svojih šol, zato ne smemo postrani pogledovati onih, ki našim rojakom, ko gredo v staro domovino ali kam drugam, lepo na uho povedo, da je slovenski narod v Ameriki na slabem v tem oziru, in da se bo, ako se ne bomo zavedali, sčasoma potopil v morju ameriško-angleškega navala, ki dan za dnem izpod-jeda naše narodno stališče.

Ako se ozremo po naših naselbinah v Ameriki, lahko vidimo že zdaj, kako malo se med nami spoštuje mila naša materinščina. Stariši navadno še do-ma govore s svojimi otroci slovenski, a otroci pa navadno odgovarjajo an-gleški. Primeri se gostoma, da stariši ne razumejo vsake besede v angleškem jeziku, zato tudi ne razumejo vsake besede svojih otrok; tako je že med stariši in otroci pravcati babilonski tur.

Da se pa ohrani naša mila materin-ščina med narodom v Ameriki še dol-go vrsto desetletij in stoletja, tudi po-tem ko bo prestalo priseljevanje, treba je, da se mnogobolj zanimamo za na-rodno izobrazbo naše mladine, ker mladina in naraščaj je bodočnost vsa-kega naroda. Če se mladina vzgoji, izobrazbi in ohrani v narodnem — slo-venem-katoliškem — duhu, se nam ni bati, da bo slovenski narod v Ame-riki "izgubljen", kakor se nam slučaj-no prerokuje od gotovih strani.

Nekatere naše napredne slovenske fare v Ameriki si so že omislile svoje šole, kjer se deca uči svoj materni je-zik čitati in pisati, ter verske resnice zajemati iz slovenskega katekizma. Vse te napredne fare zaslužijo poseb-no pohvalo; zlasti pa ondodni vrli du-hovniki, učitelji in učiteljice. Bog jih ohrani še dolgo dolgo! On naj bla-goslovi njih trud in delo!

So pa tudi nekatere naše fare v Ame-riki, ki še nimajo svojih šol. Tem je priporočati, da si čimprej omislijo svoje farne šole, da jim ne bo kasneje ko mladina odraste žal. Mladina bo odrasla in bo prekasno izprevidela, da se niso nje stariši in dušni pastirji za-vedali svoje dolžnosti do svojih otrok in učencev v njih vsestransko škodo in svojo lastno sramoto, ker še ptica vsaka uči svoje mladice po svoje žr-goleti. Kdor se zaveda, da je Slove-nec naj uči svojo deca najprvo sloven-ski, ker angleški se bodo otroci že na-učili, za to skrbi postava. Vsakdo, ki ne uči svojih otrok slovenski, ta zane-marja svojo največjo dolžnost, ki ga veže do naroda in svojih otrok. Naj-večja sramota je za vsakogar, komur se lahko očita zanemarjanje svojih o-trok in dolžnost do svojega naroda, posebno v tem oziru, ker bodočnost naša je le tedaj zagotovljena, če se bo naša mladina znala zavedati svoje na-dolžnosti in isto prav spoštovati doma in med svetom.

Pazimo torej, da se ne zgubi zlati čas! Vsak dan izgubljen za učenje na-še mladine slovenski, je izgubljen za vedno in se več nikdar ne vrne. Za-vedajmo se svoje narodne dolžnosti

dokler je čas in dokler sije zlato soln-ce šolskih dni za našo mladino.

Ako bodo naši duhovniki, učitelji in stariši točno in vestno spolnovali to svojo dolžnost do slovenskega naroda, se nam ni bati, da bo naval tujih na-rodnostij izpodjedel naš slovenski ži-velj v Ameriki; tudi ne bo Slovencev potopil naval potujčevanja.

Naša mila materinščina — slovenski jezik — je poleg vere naših očetov na-ša najdragocenejša svetinja — ohrani-mo jo!

JOSIP KLEPEC.

DOBRA KNJIGA.

Dobra knjiga ti razsvetljuje in bistri um, razveseljuje ti srce in vedri čelo. Vse to pa stori le lepa in dobra knji-ga. Dobro je treba torej razločevati dobro knjigo od slabe in še od neke druge vrste knjig, o katerih bi skoro rekli, da več škodujejo, kakor koristi-jo. K temu se štejejo takozvane in-dijanarce, one vrste romani, ki izhaja-jo v 50 do 100 zvezkih i. t. d. Dasirav-no nimajo taki romani sicer nič po-hujšilivega na sebi, a tudi nič poduč-nega; razburjajo pa živce, da še po-nočti spati ne moreš. Vedno se ti predstavljajo v sanjah krvave slike iz povesti, ki si jih bral podnevi. Če pa vzameš po delu ali ob praznikih do-bro knjigo v roke, se boš počutil veli-ko bolj pokrepčanega, pomirjenega in sladko boš spal. Med dobrimi knji-gami pa razločujemo zopet zabavne in poučne. Kakor ti ne bo niti naj-boljša jed vedno enako dobro teknila, če jo boš dobil na mizo vsak dan, ta-ko tudi ne boš dobival enakega užitka od ene vrste knjig. Se jo boš bral, a vedno z manjšim veseljem, a nazad-nje boš rekel: Saj so približno vse knjige jednake, vse gredo po enem in istem kopitu. Odložil boš knjige v kot in rekel: Ne rabim več knjig; če par let bom že te zopet v roke vzel, če se mi bo ljubilo. A temu ni tako. Če ne boš vedno kaj lepega bral, bo tvoj razum, namesto da bi napredoval, postajal vedno slabši. Kar človeku ohranjuje dober spomin, to so dobre knjige. Druga vrsta knjig so torej rodučne knjige. Te širijo tvoje duš-veno obzorje. Kaj pa nam je treba najprej znati o Ameriki? Spoznavaj samega sebe, je stalo na pročelju gr-škega svetišča. Spoznavajmo sebe in našo novo domovino. Berimo torej tudi kaj o naši novi domovini. V ka-teri knjigi pa bomo našli največ o Združenih državah, o njihovih posta-vah, navadah in šegah? Gotovo v Rev. Trunkovi knjigi "Amerika in Amerikanci". To je knjiga, kakoršno mi potrebujemo. Obsega najprej opis Združenih držav, potem gospodarsko in politično razmerje in sploh vse ameriške posebnosti. Pove nam zgo-dovino Slovencev v Ameriki in opisuje slovenske naselbine, kakoršne so. Po-leg tega prinaša knjiga vse polno slik slovenskih društev, stavb in vsega, kar Slovence zanima. Pri knjigi sodelu-jejo rojaki, ki najbolje poznajo slove-nke naselbine, tako da bo spis popoln, kolikor le popotni biti more. Rojaki, podpirajmo torej narodno delo in ne-sebičnega pisatelja. Koliko dela sta-ne pisatelja tak spis, a zato on ne ma-ri nikakega plačila; kajti morebitni preostanek bo obrnil v narodne na-mene. Storimo torej našo narodno dolžnost in pokažimo, da nam srce gorko bije za naš mili narodni jezik.

X.

OB "ZLATIH VRATIH SVETA".

Panamaska razstava se pripravlja ne-prestanoma vsestransko za otvoritev leta 1815. v San Francisco.

To bo vsakako v vsakem oziru naj-večja, najpopolnejša in najlepša med-narodna razstava, ki jo je kdaj videl svet.

Z obilico na denarnih sredstvih, ki jih je sama nabrala, z najboljšimi in najbolj izkušnimi strokovnjaki, ki jih je dobili, in oprta na izkušnje zbrane med svetovnimi razstavami v Chicagi in St. Louisu, je krasna metropola ob Tihem oceanu pripravljena osupniti svet.

Razstavniki komisariji so se vrnili iz Evrope vzhičeni nad kraljevskim spre-jemom in navdušeni nad najboljšeji-mi obljubami. Vsi evropski narodi bodo zastopani od enega. Kitaj in Ja-ponija se udeležita z vso bliščobno in vsemi pridobitvami zadnjih let.

Dansko, Švedlja in Norvegija bodo z Nemčijo, Anglijo in Francijo, kakor i s srednjeevropskimi državami tek-movale, da bo ta prva kdaj na zapadni brežini ameriški prirejena svetovna razstava spomina vredna.

Vsa znamenja kažejo na to, da bo mesto ob zlatih vratih sveta nadilo nekaj izrednega na krasoti, vzgojni vrednosti, obrtnem pouku, mikavnosti in zabavi, kljub prenasitju, ki so je povzročile prejšnje svetovne razstave.

Približno eno drevo od vsakih dvaj-set zasajenih živi do zrelosti.

V rusko-francosko-angleško trozve-ze je stopila tudi Holandija. Seveda se je s tem Viljemina zamerila Vilje-mu.

Italijanski kralj proti dvoboju. Itali-janski kralj je s posebno odredbo pre-povedal častnikom vsako sodelovanje (kot priče) pri dvobojih.

Katoliška mladeniška organizacija. Francoska katoliška telovadna društva so imela svoj shod v Vannesu. Sho-da se je udeležilo do 6000 mladeničev.

V Rusiji je bilo predlanskim 104,356 ljudskih šol s 6,518,365 učenci in 154,174 učitelji; srednjih šol 2452 s 727,843 dijaki, in 101 visoka šola s 110,346 vi-sokošolci.

Vojno stanje avstro-ogrsk armade bo znašalo po novi brambni postavi z nadomestno rezervno nad 2,000,000 mož z Bošnjaki in s črno vojsko pa nad 3,000,000 mož.

188letna starka Marija Palaučov je nedavno umrla v Trnovi na Bolgar-skem. V mladosti je imela 14 otrok, ki so že davno vsi pomrli; vdova je bila 110 let.

Italija ima čedne dohodke. Itali-janski delavci, zaposleni v tujih deže-lah, pošljejo vsako leto 300,000,000 lir v domovino; razen tega ima Italija velikanske dohodke od tujkega pro-meta.

Francoski ministrski predsednik, ki se je dne 21. avg. vrnil s potovanja z Ruskega, se je pohvalno izrazil o le-pem sprejemu na Ruskem in je prista-vil, da je prijateljstvo med Francijo in Rusijo neomajno.

Glede razmer na Balkanu je stavil avstrijski zunanji minister Berchtold velevlastim predlog, da naj ostane drugače ondi vse pri starem, samo Al-banija naj dobi popolno avtonomijo (samoupravo). Velevlavsti so s pred-logom zadovoljne, ugovarjajo pa Tur-ki in Srbi.

Najkrajše in najdaljše francosko mesto. V departementu Somme leži mesto, ki ima pač najbolj kratko ime na svetu: imenuje se "Y". Zato se pa nahaja v istem departementu mesto, ki ima tem daljše ime z 32 črkami: Saint - Quentin - Lamotte - Croix - au-Bailly.

Deset let v škrinji. V Szemeriji na Ogrskem so našli v hiši posestnika Teglasa škrinjo, iz katere se je čulo mlo plakanje. Ko so odprli škrinjo, so našli v njej neoblečeno deklico, ki je imela obraz in telo pokrito z rana-mi. Zakonska Teglas sta priznala, da sta imela svojo hčer 10 let zaprti v škrinji. Nesrečna revica je pozabila v strašnem zaporu govoriti in je postala božjastna.

Rumunski častniki nadlegovali so-rodno nemškega cesarja. Neko da-mo, ki se je pripeljala iz Carigrada v Konstanco, so nadlegovali rumunski častniki. Škandal je bil tak, da je po-sredovala policija, ki je dognala, da so častniki nadlegovali baronico Hohe-nau, sorodnico nemškega cesarja. Čas-tniki so kaznovali, odstopiti sta morala policijski prefekt in distriktni zdrav-nik.

SLOVENCİ IN HRVATI, POZOR!

Podpisani prodam svojo dobrooure-jeno gostilno s kegljiščem in dvorano, ki je pripraven prostor za vsakovrst-no trgovino. V mojem salunu je vsa-ko minuto ljudi, ker je blizu velikih vrat Illinois Steel kompanije, samo pol bloka južno.

To je najlepša prilika za Slovenca ali Hrvata. Napradaj je poceni. Pro-dam vse, poslopije in loto, za gotovino ali pa na obroke, kakor kdo hoče ku-piti.

Kdor hoče imeti dobro trgovino in narediti lep denar v kratkem času, naj se posluži te prilike. Bolje je nego farma ali kaj drugega.

Prodajam samo zato, ker sem že dolgo časa bolan, kakor je rojakom znano, drugače bi ne prodajal.

Kdor je kupec naj se oglasi pri meni kmalu, ker bo kmalu prodano.

JOS. KOMPARE,

8908 Green Bay Ave., So. Chicago, Ill.

Iščem svojo ženo Marijo Zagore rojeno Pečar iz Vač pri Litiji, stara je 27 let. Prešla je od mene v četr-tek jutraj, ko sem podpisani odšel na delo, neznankom. Seboj je vzela dvoje otrok: Johnnie in Lojsko. Fan-tič je star 5 let, a deklica pa 3 leta in pol. Odnesele je seboj tudi do \$150.00 in svojo obleko. Neniara je odšla za Antonom Klaus star nekako do 35 let, velike postave in ima črne brke, doma iz Dobrega polja pri Ribnici, ki je od-šel od nas pet dni prej. Najbrž sta odšla skup.

Jaz ne iščem žene, ker je ne maram nazaj. Rad bi dobil nazaj le svoje o-troke in denar.

Kdor rojakom ve za njo naj mi javi nje naslov.

Martin Zagore,

615 Aurora Ave., Aurora, Ills.

The Will County National Bank

of Joliet, Illinois.

Prejema raznovrstne denarne uloga ter pošilja denar na vse dele sveta.

Kapital in preostanek \$300,000.00.

C. E. WILSON, predsednik.

Dr. J. W. FOLK, podpredsednik
HENRY WEBER, kašir.

Geo. Lopartz

Grocerijska prodajalna

N. W. telefon 808

402 Ohio Street JOLIET, ILL.

A. NEMANICH, pred.

M. GRAHEK, tajnik.

S. OLHA, blag.

Slovenian Liquor Co.

1115-17-19 Chicago St
JOLIET, ILL.

GLAVNICA \$50,000.00.

Ustan. in inkorp. leta 1910

Družba naznanja rojakom, da ima veliko zalogo izvrstnih vin, žga-nja in drugih pijač, koje prodaje na debelo. Rojakom se priporoča za obila naročila. Pišite po cenik v domačem jeziku, ali pa po našega potovalnega zastopnika.

Lokalni zastopnik: Mat. Grahek. Potovalni zastopnik: Fr. Završnik. Naše geslo: Dobro postrežba; vašepa bodi: Svoj k svojmu!

Ilirija Grenčica v steklenicah in Baraga
Zdravilno Grenko Vino.

Za Zavarovanje....

proti požaru, mali in velika
POSODILA POJDI TE K

A. Schoenstedt & Co.

203 Woodruff Bldg.

Oba tel 169

Joliet, Ill.

Prvi in edini slovenski pogrebniški zavod

Ustanovljen 1. 1895.

Anton Nemanich in Sin

1002 N. Chicago Street

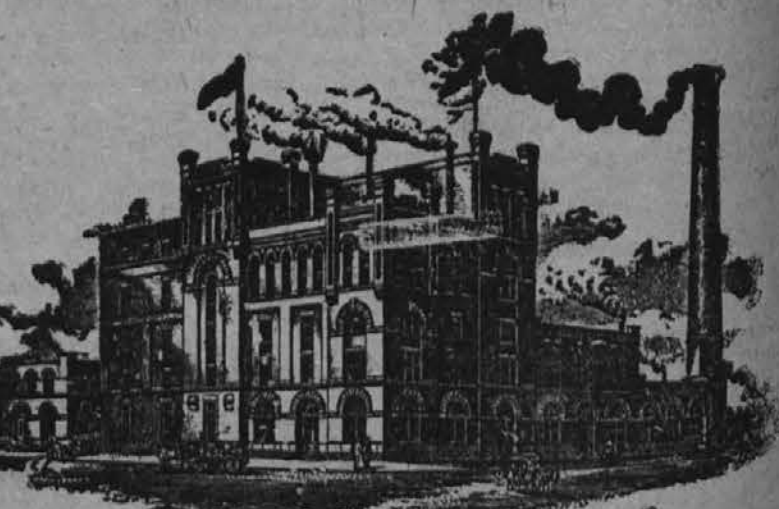
Konjušnica na 205-207 Ohio St., Joliet, Ill.

Priporoča slavnemu občinstvu svoj zavod, ki je eden največjih v mestu; ima lastno zasebno ambulanco, ki je najlepša v Jolietu in mr-tvaške vozove in kočije.

Na pozive se posluži vsak čas ponoči in podnevu.

Kadar rabite kaj v naši stroki se oglašite ali telefonajte. Chicago tel. 2575 in N. W. 344.

Naši kočijaži in vsi delavci so Slovenci.

Fred Lehning Brewing Co.

JOLIET, ILL.

FINO PIVO V STEKLENICAH.

Bottling Dept. Cor. Scott and Clay St.

Both Telephones 26

KDOR HOČE DELA

naj se nemudoma naroči na najnovejši knjigo:

"Veliki Slovensko-Angleški Tolmač"

da se bo lahko in hitro brez učitelja priučil angleščine. Knjiga obsega poleg slov. angl. slovnice, slov. angl. razgovore za vsakdanjo potrebo, navodilo za angl. pisavo, spisovanje angleških pisem in kako se postane ameriški državljani. Vrhutega ima knjiga dozdaj največji slov. angl. in angl. slov. slovar. — Knjiga, trdo in okusno v platno vezana, (nad 350 strani) stane \$2.00 in se dobi pri: Pišite po ceniki!

V. J. Kubelka, 538 W. 145th St. New York, N. Y.
Edino in največje založništvo slov. angl. in raznih slovenskih knjig.

K. S. K.

JEDNOTA

Bell Phone 1048.

Organizovana v Joliet-u, Ill. dne 2. aprila 1894. Inkorp. orovana v državi Illinois 12. januarja 1898.

Predsednik: Paul Schneller, Calumet, Mich.
I. podpredsednik: Frank Bojc, R. F. D. No. 2, Box 132, Pueblo, Colo.
II. podpredsednik: M. Ostroń, 1132 Voskamp St., Allegheny, Pa.
Glavni tajnik: Josip Zalar, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Pomožni tajnik: Jos. Rems, 729 Putnam Ave., Ridgewood, N. Y. City.
Blagajnik: John Grahek, 1012 Broadway, Joliet, Ill.
Duhovni vodja: Rev. Josip Tomšić, Box 657, Forest City, Pa.
Zaupnik: Mart. Muhič, Cor. Main and Center Sts., Forest City, Pa.
Vrhovni zdravnik: Dr. Jos. Grahek, 841 E. Ohio St., Allegheny, Pa.

NADZORNIKI:

Anton Golobitsh, 805 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Aug. Pogljajen, 2300 S. Robey St., Chicago, Ill.
John Mravintz, 1114 Voskamp St., Allegheny, Pa.
George Thomas, 904 E. B. St., Pueblo, Colo.
John Povsha, 311 — 3rd Avenue, Hibbing, Minn.

POROTNI ODBOR:

Mih. J. Krakar, 614 E. 3 St., Anaconda, Mont.
George Flajnik, 3329 Penn. Ave., Pittsburg, Pa.
Peter Staudohar, Box 701, Chisholm, Minn.

PRIZIVNI ODBOR:

Frank Banich, 1858 W. 22nd St., Chicago, Ill.
John Zulich, 1197 E. 61st St., Cleveland, Ohio.
Frank Petkovič, 720 Market St., Waukegan, Ill.
Uradno glasilo: Amerikanski Slovenec, 1006 N. Chicago St., Joliet, Ill.

VSE DENARNE POŠILJATVE NAJ SE POŠILJAJO NARAVNO NA GL. TAJNIKA JEDNOTE IN NA NIKOGAR DRUZEGA.

Društvene vesti.

Joliet, Ill., 9. sept. — Naznanja se članom društva sv. Cirila in Metoda št. 8 K. S. K. J., da bo dne 15. sept. društvena seja. Ker bo ta 3 mesečna seja in tudi veliko važnih stvari na dnevnem redu, zato ste vabljeni vsi člani živeti v Jolietu in v bližnji okolici, da se kar največ mogoče polnoštevilno udeležijo imenovanemu seji! Sorbatski pozdrav vsem članom in članicam K. S. K. J., posebno pa od društva sv. Cirila in Metoda št. 8.1
Mathew Bučar, tajnik.

Joliet, Ill., 9. sept. — (Iz urada tajnika društva sv. Jožefa.) S tem se opozarjajo vsi člani in članice zgoraj imenovanega društva, da vsaki(a) prinese svoj certifikat (policy) k meni, da ga vključi kakor je označeno v njem, ker je to jako važno za vsakega člana (ico), zato upam, da mi ne bo treba še vsakega posebej opozarjati. Vzrok, da zahtevam certifikate, je namreč ta, da na zadnjem glavnem zborovanju je bilo sklenjeno, da dobijo vsa društva, spadajoča k K. S. K. J., enake knjige, tako je tudi ena knjiga, katera je za natančno vpisovanje. Doporok: datum, zavarovalnica, imena, certifikat števil, ter imena in sorodstvo dedičev. Vse to mora biti natančno vključeno. To se pa doseže le s pomočjo članov (nic), ako prinese svoje certifikate, da se iz njih izpiše, kakor je v njih označeno ob času, ko je isti oporok delal.

Poleg tega so še trije knjige in to so: imenik članov (nic), pobiralna knjiga (knjiga za vključiti premembno članov ali članic) ter knjiga, v katero se bodo vsi dohodki kakor tudi stroški društva vključili.

Knjige so jako moderno sestavljene, zato pa bodo dale tudi veliko dela, to ve vsaki tajnik, kateri jih je že dobil. Vendar pa kadar bodo vse v redu, tedaj bodo pa zopet tako urejene, da jih ne more nobeden človek zadržati prehaliti. Da bodo imeli tajniki veliko več dela, tega mi pač ni treba še posebej omenjati.

Zdaj pa še opozarjam iste člane, kateri kaj društvu dolgujejo, da isto poravnajo do dne 22. septembra 1912. Ker po tem dnevu bomo knjige zaprli zaradi 9 mesečnih računov. Naj torej vsaki svoje poravnave ter se tako izogne sitnosti in suspendacije; naj ne čakajo, da bi tajniki okoli njih hodili, zato jih na tem mestu opozarjam.

Ob koncu dopisa pa pozdravljam vse člane in članice slavne K. S. K. J., posebno pa društva sv. Jožefa.
Mich. E. Urshich, tajnik.

selilo iz šolske dvorane in iz kakšnega vzroka je bila dr. zastava vzeta iz cerkve; — zatoorej mislim, da mi ni potreba več o tem pisati. Kdor ima le kolikaj razuma in hoče spoznati, je lahko spoznal, da dr. ni pravilno postavilo, ko se je tako iz ničevih vzrokov odstranilo od cerkve, kateri je bilo dr. vogelni kamen in na katerega se je opirala. Zakaj, ker dr. sv. Jožefa je prvo slovensko dr. v tem mestu, začel slovo kolonije, ustanovitelj slov. župnije in cerkve M. B. Bivši preds. piše, da sem napravil neprijetnost v društvu, zaradi katere se je moral "ne-dolžni" predsednik odpovedati uradu. Cenjeni društveni! Kdo dela neprijetnost, nezadovoljnost in nejednost med dr. brati? Kdo je razdiral mir, delal prepri in razburjal društvo na zadnjih dr. sejah? Ali ne ravno bivši dr. predsednik? Kateri je popolnoma na napačno zavijal in vam dr. člani ne-pravo pojasnjeval stavek glede "ropanja". Prikrival je Vam resnico, s lažjo Vas prepričeval, kako podlo in nespetno sem obrekoval društvo. Ne-lahval od Vas, da postopate z menoj po pravilih in me izločite iz društva in Jednote, kot dr. obrekovalca v javnosti. Ako pa tega ne storite, je Vam grozil z volitvijo novega predsednika. Ali ni bil bivši dr. predsednik, kateri je prišel samo prepri in zdržbo delat na dr. seji mes. avgusta? Poprej vse tako mirno, pod vodstvom dr. podpredsednika, kateri je otvoril dr. sejo, zaradi odsotnosti dr. predsednika, služajni zadržanega po svojem poslu, kot "Go-dec na meh". Nobeden se ni oglašil zoper mene, oziroma zoper dotične besede v listu. Kakor hitro je pa prišel preds. k dr. seji, precej se je vnel prepri. Začel je zopet ščuvati dr. brate zoper mene in s tem napravil nejednost med dr. člani. — Vpraša tudi v svojem dopisu vse člane našega društva, komu pripada dotični kras, cerkvi ali društvu? Po njegovih (kakor tudi po mojih) mislih društvu. Zakaj? Ker je društvena lastnina. Cenjeni bratje in bivši predsednik: Ali sem jaz kedaj govoril ali pisal, da pripada dotični kras cerkvi? Ne! Ampak pisal, sem, ker je bila dr. zastava iz ne ravno lepega namena vzeta iz cerkve, da je društvo "oropalo" cerkve enega krasa. Zakaj, ker je društvena zastava, ko je stala razvita v cerkvi ob gotovih pri-ložnostih, krasila cerkev! Piše, da je društvo sklenilo, da moram preklicati "taisti" dopis in da sem to tudi obljubil. Ljubi moj prijatelj! Kako more društvo zahtevati preklic, ako ne ve za vsebino dopisa. Zakaj nisi prebral, ko se je zahtevalo, celega dopisa? Saj je bil vendar pisan v korist društvu in njegovim članom. Zakaj potem pišeš, da je dr. zahtevalo, da moram preklicati dopis, katerega sem pisal v štev. 33 Am. Sl., ker večina dr. članov pričujočih na seji, vsebine niti vedelo niso. Društvo je zahtevalo preklic, samo na dotični stavek v dopisu, katerega si ti imel za dr. obrekovalje. In še to, ker je bilo od tebe kot dr. preds. primorano nekako sodbo izreči nad menoj. Tvoja dolžnost je bila tu, da bi imenoval tri može, kot porotni odbor, kakor govore dr. pravila, kateri naj bi to zadevo natančno preiskali in potem napravili tudi stvari konec. Ti pa nisi vpošteval tega. Ampak si vodil sam vso to stvar, kot tožitelj in sodnik. In še potem, ko je društvo izreklo ob-se sodo ter mi dalo en mesec odloga za preklic, nisi mogel mirovati, si ščeval dr. brate zoper mene, dokler se nisi ves omagan zgrudil na stol, ter izro-čil "začasno" vodstvo bratu podpredsedniku. Na to sem pa obljubil dr. članom, da bomo preklicali dotične besede. In zakaj sem obljubil? Zato, ker sem želel mir, drugače ne bi bilo miru na dotični dr. seji. In ker sem se bal, da se bratu predsedniku še kaj hujšega ne prigodi, vsled take raz-burjenosti. — Nadalje piše v svojem dopisu: Ker pa ni preklical do danes (20. avg.), in ker je tako brez pameti (20. avg.), in ker je tako brez pameti da blati tako "stvar" (?) po časopisih, zato odstopim od svojega urada. Na

to ti pa kar ob kratkem odgovorim: Ker nisem preklical dotičnih besed do 20. avg., ne do danes, in jih tudi v prihodnje ne bodem. Zakaj, ker resnica je samo jedna. Po časopisih pa nisem blatil nobene "stvari", samo v listu Am. Sl. oziroma glasilu K. S. K. J. sem opozarjal dr. člane kot dr. tajnik, kake dolžnosti imajo napram društvu in naznanjal, kaj se je sklepalo na dr. sejah, oziroma na izvanredni dr. seji dne 13. julija. — Ako si odstopil od urada zaradi gori navedenih vzrokov in zaradi mene, si bil jako slab predsednik. Ali je društvo sklenilo, ako ne preklicem dotičnega dopisa, da mora predsednik odstopiti od urada? Ne! Ampak da mene izloči iz društva in Jednote. Zakaj potem tvoj odstop? Ako si mislil, da bodem jaz na tvoje grožnje na dr. seji mes. julija, pred tebe na kolena padel in te s povzdignjenimi rokama prosil usmiljenja in potem zoper svojo vest in zoper dr. in Jed. pravila pred dr. člani tebe ne-dolžnega spoznal; si se hudo motil. Ako ni pravice pri društvu, se je mora pa drugod iskati. Ako sem deloval ali pisal, zoper društvene ali Jednotine pravila in s tem tebe razžalil kot glavo društva, zakaj se ne obrneš na glavni urad K. S. K. Jednote, ako ne dobiš pri dr. zadoščenja? Ker pa tega nisi storil in odstopil od svojega urada brez vzrokov, si pokazal da imaš jako slabo vest. Pripoznal, da nisi sploval dolžnosti katere si imel kot društveni prednik. Zavrgel dr. in Jednotina pravila, ko si zapeljal po lastnem prizadevanju dr. od cerkve. Ali si mislil, da si ti kot predsednik celo društvo; ko si mislil sam, s sporazumom nekaj dr. članov, tvojih pristaev, izseliti dr. imetje iz šolske dvorane, oziroma dr. zastavo iz cerkve, brez dr. seje. Kar si pa na protest enega člana ta namen opustil. Ker se ti je pa predloilo zdelo čaka do redne dr. seje, katera se je vršila čez en teden, si na nepravilni način sklical izvanredno dr. sejo, na katero so bili obveščeni večina, samo tvoji pristaši, oziroma nasprotniki sedanja č. g. župnika in tako tudi cerkve M. B. sam, da si svoj namen dosegel. Potem pa, ko sem se jaz kot dr. tajnik upal vpriti dr. članov, tebi, vodniku celega društva očitati, da ne ravnáš pravilno, da ne spolnjuješ dolžnosti, katere imaš kot dr. predsednik in s svojim početjem nasprotuje dr. in Jednotinim pravilom; si pa napel vse svoje moči zoper mene. Z lažmi in obrekovanjem si na dr. in izvan dr. seji hujskal dr. brate, da naj me vržejo iz dr. in Jednote. Pa kakaj vse to? Zato, ker nisem tvoj pristaš, oziroma odpadnik cerkve M. B., ker pripoznam č. g. župnika, kateri je od mil. nadškofa pripoznan in postavljen za župnika naših slov. cerkvi. Ko si pa sprevidel, da mi društvo, kakor tudi ti ne moreš dokazati, da bi bil jaz govoril ali pisal zoper društvo ali zoper tebe, da bi bilo kaznjivo po dr. ali Jednotinih pravilih in da ne nikar ne moreš vreči iz društva, ker se ti zazdelo, da zbira vihar nad tvojo glavo (akoravno si bil dr. preds.) kateri bi te sramotno pahnil iz preds. stolčka, zato si ga pa rajše sam zapustil. Zakaj! To bi zahtevali od glavnega odbora člani, kateri želimo mir na dr. sejah in jednost med društvenimi brati. Ko bi bil, kot predsednik kat. dr. mož na svojem mestu, bi ob začetku žalostnih cerkvenih razmer, opozarjal dr. brate, katere dolžnosti imajo spolnovati kot člani kat. organizacije. Prebral bi pismo, katerega je priobčil č. g. duhovni vodja K. S. K. Jednote v štev. 36. Am. Sl. v naznanilo Waukeganskim članom K. S. K. J. Pojasil bi članom kaj je tvoja dolžnost kot dr. preds. in katero zahteva duhovni vodja. Seveda, ker si pa deloval ravno nasprotno in tvoje ime bi moralo prvo romati v urad duh. vodja, si to popolnoma prezrl in zavrgel. Cenjeni bratje! Ali je vreden član da predseduje katoliškemu društvu, kateri odvrča dr. od cerkve in zakriva resnico dr. članom? Kateri piše pod imenom "Go-dec na meh" v listu štev. 36 Gl. Svobode dopis, v katerem se norčuje s znamenjem sv. križa. Iz navkar (?) v kat. listu Am. Sl. ter jih imenuje (lažifari). Obrekuje kat. duhovnike, najbolj se pa zaletava v bivšega tukajšnjega župnika. Nikakor ne! Tudi ni vreden in po Jednotinih pravilih ne more biti član naše slavne K. S. K. J.

Sobraski pozdrav vsem članom in članicam na kat. organizacije, posebno pa dr. sv. Jožefa, ter mu kličem: Vsi na prihodnjo dr. sejo, protestirajmo proti početjem bivšega dr. preds. in proti dopisu v listu Gl. Svobode, ter delujmo na to, da se dr. čimprej vrne nazaj na prejšnje mesto. Vas pa, bivši župnik oz. ustanovitelj slov. župnije Waukeganske pa prosim, blagovolite poslati "Go-dec na meh" dotično svoto, katero ste mu obljubili, in katero, kakor piše, sedaj tako rabi, da mu bode mogoče še nadalje podpirati "župnika" brez župnije, cerkve in župnišča.

John Petkovič, bivši dr. tajnik.

Drugo pismo Ropotarjeve Cile.

Oh te presnete cajtenge, kakšen trubl sem nardila s svojim dopisom. Redohtar Amer. Slovenca me je lepo pozdravil in rekel mi je Cilka. To se mi kaj dobro zdi, saj mi prav moji star zmeraj le Cila. Ko je bral moj pismo

v cajtengah in redohtarjev povabil, me je prašal, al sem z redohtarjam tako že znana, de me kar tika. To je že sila, kako so deci želoz. Ko je pa poj bral Maleriko, se je moj ta star napel kakor črn maček in mi očital, de kuke-tiram z redohtarji. No zdaj se je pa še Mike Cigare oglašil in me v pesem-cah tako lepo pozdravil kakor ranki Prešeren Primčevu Julko. "Ti si kriva ljubezniva", de je ta star kar pošurov v salon. Jaz sem se pa skrla v bez-ment, ker sem se bala, de jih dobim kaj po hrbt, če pride moja stara ma-va v rožah domov. Strašen špas sem pa imela, ko sem brala še enkat Male-riko in sem se prepričala, de me imajo za Klepetca in še vrh tega z brkami, pa hlačami. Pa še enkat recite, de nismo možakarske ženske. Majku Ce-garetu sem pa res hvaležnost dovžna, de me je tako fajnt poškatlov. Ljubi moj Mike, res ti znaš več kot hruske peč, pa glej, povem ti, de nisem frej, de imam dedca, sitenga pa muhastga. Ko bi napravili že kmal tist Orfanom, bi poteknila moje otroke v sirotiščno, jaz bi pa vzela divors in pustila mojmu možu dolg nos, že zato ker me zmira-j pita z loško smojko. Ko sem bla še ledg, sem bla Cili in Cilka, zdaj sem pa Cila in zadere se ta mrha, de se mu krof napne koker purmanu o sv. Martinu. No zdaj je pa še moja teta začela cajtenge pisat. To je že od sila. Kako nalezljiva bolezen je pisarjenje v cajtenge! Če bodo vse ženske začele za to rečjo bolehat, bo imel dohtar Ivec tako velik bizens, de bo ta novi porč pred njegovim oficam, na katerem bomo lahko klepetale in s Šter novimi komiji kokeritralo, vendarle se premajhen. Ta porč je res za nas su-fragetke fajnt reč in dohtar Ivcu za to reformo vsa čast. Torej moja teta tudi je pisateljca Komaj zna mašo iz bukev brat, zdaj me pa ta ženska sama zapeluje v divors. Če me ta star res preveč fiksa, jo bom pa res ubo-gala, a noben drug ne pojde z mano v ta zakonski stan kot Majk Cegare. Lepš bi se že bralo Cilika Cegaretova koker pa Ropotarjeva Cila. Zadnič me je prašal naš kaplan, za katerim sem tako žalovala, de še kofetka nisem mogla pit, če imam že kaj otrok v šoli. No, sem si mislila, tudi ta me nima za prestaro, seveda ta starmu tega nisem povedala, drugač bi bil še hujši ogen v streh koker tisti, ki ga je videl, al pa o katerem je sanjal mi-ster amicus. Torej Mike Cegare, upa-nja le ne dajte gor, vsem en prov lep pozdrav z Jožeta, vsem drugim ded-cam pa figo.

ROPOTARJEVA CILA.

Nadrgnite ga!

To je dober nasvet v zvezi s Severovim Gothardskim Oljem (Severa's Gothard Oil), tistim zanesljivim zdravilom zoper bolestan, kakor so revmatizem, nevralgija, izvinjenja, odrge, otekline, okorelost, krči, bolečine v hrbtu, prsih in straneh. Naprodaj v vseh lekarnah. Cena 50 centov steklenica. Zavrnite vse nadomestive. Izdeluje ga W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa.

Slovenci in Hrvati

v Pittsburgu, Pa. POZOR!

Naznanjam rojakom, da sem kupil in prevzel znano

GOSTILNO

na 3329 Penn. Ave. Pittsburg, Pa.

Točim najboljšo pivo, domače in importirana vina in žganja.

POSTREŽBA IZBORNA.

Slavnemu občinstvu se priporočam v obilen poset. Posebno rojaki, Slovenci in Hrvati, vsi dobrodošli!

Geo. Flainik, lastnik

3329 Penna. Ave. Pittsburg, Pa.

Slovenski Zdravnik.

(Zraven slovenske cerkve.)

Rojaki Slovenci! Obrnite se vsi, k ste na katerikoli bolezn bolni, na SLOVENSKEGA zdravnika. Tam boste ozdravljeni popolnoma, ako je to sploh mogoče. Tisočerm naših rojakov je bilo pomagano do čvrstega in popolnega zdravja, ker so se obrnili s popolnim zaupanjem do tega slavne-ga zdravnika. Pridite osebno ali pa pišite! Adresirajte pisma tako:

Dr. Martin J. Ivec

900 N. Chicago St., Cor. Clay, JOLIET, ILL.

Telefona: N. W. 1012 ali Chi. 2192-L

Ana Vogrin

izkušena babica

N. W. Phone 1727.

1216 N. Hickory St., Joliet, Ill.

N. W. Phone 825 Chicago Phone 2502

John Verderber

STARA GOSTILNA

Dvorano v najem

Za svatbe, plesje, zborovanje in razne druge prilike.

MIH. TERDICH, vodja.

203 Ruby St., JOLIET, ILL.

Loughran & Conway

108 Loughran Bldg.

Case and Chicago Sts. JOLIET

Prodaja zemljo, lote, posojuje denar, zavaruje proti požaru hiše in pohištva.

JAVNI NOTARJI

Denar posojamo na lahke obroke. Pridite k nam v slučaju, da rabite kaj podobnega. Chicago tel. 500 (Five hundred.)

Vina naprodaj

Lansko vino od prve trgatve iz muškatel in tokaj grozdja belo vino po 35c galon, resling po 40c galon, belo vino od leta 1910 po 45c galon, črno 40c galon, staro belo vino 50c galon,

100 proof močan drožnik in tropino-vec po 4 1/2 galone za \$12, 10 galonov \$25. Vino pošiljam po 28 in 50 galonov vkup. Vinarna in distilerija bli-zo postaje. Pisma naslovite:

S. Jackse, Winery

Box 161, St. Helena, Cal.

Angleščina.

Mi poučujemo že peto leto anglešči-no potom dopisovanja. Dobri uspehi. Lahka metoda. Učite se doma. Pouk traja do šest mesecev. Pišite po po-jasnila še danes. Šolnina nizka.

Slovenska

Korespondenčna Šola

(Prejani navodi: 6179 St. Clair Ave. St. B. 10.)

1380 E. 40th St. Cleveland, Ohio.

Gormsey, Wood & Lennon

Advocati.

Joliet National Bank Bldg.

Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

Javni notar

J. KAKER

220 1/2 Grove St., Milwaukee, Wis. izvršuje vse v njegovo stroko spada-joče zadeve za tu in za stari kraj.

Iz malega raste veliko!

Resničnost tega pregovora je neovrgljiva. Alko želite imeti kaj za starost, začnite hraniti v mladosti. Mi plačamo po

3%—tri od sto—3%

na prihranke. Z vlaganjem lahko takoj začnete in to ali osebam ali po-pismeno. Vse uloge pri nas so absolutno varne. Naša banka je pod nadzorstvom zvezne vlade.

Mi imamo slovenske uradnike.

The Joliet National Bank

JOLIET, ILLINOIS

Kapital in rezervni sklad \$400,000.00.

ROBT. T. KELLY, pres. CHAS. G. PEARCE, klerk

Naročite zaboj steklenic

novega piva, ki se imenuje

EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača.

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405.

S. Bluff St., Joliet, Ill.

Strah na železniški progi.

Charles Dickens. Posl. Anton Žužek.

"Holat! Vi! Vi tam doli!"

Čuvaj, ki je zaslišal glas, je stal pri vratih čuvajnice in držal v roki okoli palice ovito zastavico. Toda namesto da bi pogledal v višino, kjer sem stal, skoro čisto njemu nasproti, se je obrnil in motril tir za sabo. Način, kako je pogledal, se mi je zdel zelo čuden, čeprav bi za vse na svetu ne mogel razložiti, zakaj in kako. Vem pa se danes, da se mi je zdel tako čuden in nenavaden, da sem ostrmel, čeprav sem videl njegovo postavo le slabo, samo v somraku, medtem ko sem sam stal visoko nad njim in mi je zahajalo solnce tako močno sijalo v obraz, da sem si moral zasenčiti oči z roko, če sem hotel moža sploh videti.

"Holat! Vi! Vi tam doli!"

Sedaj je obrnil oči od tira, pogledal vnovič krog sebe in v višino, kjer je zapazil visoko nad sabo osebo, ki ga je klicala.

"Ali se pride tu dol k Vam? Rad bi z Vami govoril," sem zopet zaklical v globočino.

Brez odgovora je pogledal navzgor in jaz nazvold, ne da bi ga nanovo vprašal. Pri tej priložnosti sem v zrak nenavadno strepetala in tega čudnega drhtenja si nisem mogel tolmčiti; postajalo je vedno močnejše in je prihajalo hrupno in sumno. Bilo mi je, kot da se ne morem obdržati, da me bo ta šum potegnil za sabo, in ne hote sem se umaknil. Nedoletno nato se je razkldala neznatna množica dima, ki ga je popustil mimodrdajoči vlak.

Zopet sem poklical čuvaja; za hip me je opazoval z napeto pozornostjo, nato je pokazal z zastavico na neko točko, ki je bila le malo od mene.

"Dobro, dobro!" sem zaklical in hitel na označeno mesto, odkoder je peljala nerodno v skalo vsekana steza nazvold k progi.

Zareza, v kateri je tekla steza, je bila zelo globoka, zelo strma ter vdolana v mokre pečine. Čimbolj sem prodiral navzdol, tem mokrejšje so postajale stene, tem bolj spolzka je bila steza. Zato mi je postalo korakanje precej dolgočasno in zdelo se mi je, predno sem stopil na stezo, da mi je čuvaj le nerad pokazal pot.

Plezal sem dalje in dospel končno na tir; ko sem se mu približal, sem videl, da ima mož blede obraz, ki ga okrožajo temni lasje in brada, oči zasenečene od precej košatih obrvi. Kraj, na katerem si je služil kruh, je bil najbolj žalosten in dolgočasen kos sveta, ki sem ga kdaj videl: na levi in desni vlažno, razpokano skalovje; stene tako visoke, da je mogel videti le prav ozek del neba; na eni strani kot perspektiva le kriva črta, nadaljevanje visokih sten njegove kamenite ječe; na drugi pa umazanorodeča luč nad vodom v predor, iz katerega je vel prav do čuvaja težak, zopern in trohoben zduh. Če se je katerikrat izgubilo kaj solca v to globočino, ga je bilo pač malo in veter, ki je vel iz predora, je tako rezal, da me je zabelo, kakor da sem bil stopil v drug, nenavaden svet.

Predno se je premaknil, sem se mu toliko približal, da bi ga lahko zgrabil. Pa tudi sedaj ni odvrnil pogleda od mojega obličja, le umaknil se je za korak in vzdignil roko.

Samotna mora biti služba, ki jo opravlja, sem začel; opazil sem ga, ko sem gledal z višine; običje ga pač malo. Da me pa zato vseeno ne vidi nerad? Da sem eden izmed tistih ljudi, ki žive v skromnih odnosih, ki pa radi občudujejo, kadar pogledajo malo naokrog, velika dela človeškega uma in rok, posebno železnice...

Gledal je z nenavadnim izrazom svojega očesa umazanorodečo luč nad predorom, opazoval jo je od vseh strani, prav kakor bi tam nekaj manjkalo; nato se je ozrl sele vame.

Ono luč tam, sem zopet začel, ima tudi v oskrbi, ne?

"Ali ne veste tega?" je odvrnil tiho. Ko sem gledal od blizu v njegove srpe oči in opazoval njegovo mrčeno obličje, se mi je zazdelo: to ni človek, ki stoji pred teboj, to mora biti duh. Pozneje sem se nešteto krat vprašal sam pri sebi: je-li, če je človek, eden izmed tistih mnogih, ki hodijo zastupljenega srca po svetu? Sedaj sem se mu umaknil; zdelo se mi pa je, da je šinila čez njegov obraz senca strahu; to mi je zopet pregnalo čudno misel o duhovih.

"Vi me gledate," sem rekel s prisiljenim nasmehom, "kakor bi se me bal."

"Skoraj se mi zdi," je odgovoril, "da sem Vas že enkrat videl."

"Kje neki?"

Pokazal je s prstom na luč nad predorom.

"Tam?" sem vprašal.

Gledal me je napeto, pričakovalje. Nato je odvrnil komaj slišno:

"Da, tam!"

"Pa dragi moj, kaj naj počnem tam? Verjemite mi! Tja še nisem nikoli stopil, na to se lahko zanese!"

"Verjamem Vam, da niste," je dejal. Pomiril se je. Na moja vprašanja je odgovarjal pametno. Tako naprilo: če ima dosti dela? Da! to se pravi, precejšna odgovornost leži na njegovih ramah. Splošno pa, da je le trezen in točen v službi; dela pravzaprav, dela z rokami je malo; signale

premenjati, stekla postavljati pred svetilko, tupatam zavrteti železni drog — drugega dela ni. Samote se je pa počasi tako privadil, da bi mu bilo čudno brez nje... Tu doli ima tudi svojo posebno govorico: jezik in ustnice nadomestuje oko. Tudi računstva z ulomki se je lotil, no, veliko ni dosegel, ker je bil že kot majhen deček slab računar... Vprašal sem ga, če ostane v temnem, vlažnem rovu tudi takrat, kadar nima službe, če spleza kdaj k solncu na vrh skal? No, je menil, kakor nanese pač čas in razmere; včasih je velik promet na tiru, včasih je majhen. Če je lepo vreme, rad stopi par korakov navzgor. Ker pa mora biti vedno pripravljen, da ga pokliče signalni zvon nazaj, ni to tak užitek, kot bi kdo mislil.

Peljal me je v svojo čuvajnico. Tam je gorel nezaten ogenj. Ob oknu se je tiščal majhen pisalnik; na njem knjiga za gotove zaznamke, ki jih je moral od časa do časa vpisavati. V prostoru se je nahajal še brzojavni aparat in signalni zvonec.

Sedla svet ter se menila počasi, resno. Njegov mrčeni pogled je potoval od kamina k meni in nazaj; parkrat naju je zmotil signal; tudi k brzojavnemu stroju so ga poklicali in včasih je moral pred vrata, ker je prišel vlak. Vse to je izvedel točno in skrbno; prekinil je pomene, ko ga je klicala služba, in ga zopet nadaljeval, ko je bil prost.

Mislil bi: mož je vzor železniškega čuvaja, če ne bi parkrat, ves blede, umaknil in začel strmeti v zvonec, če ne giblje; tudi je parkrat odprl vrata — ki jih je, da ne bi bilo vlažno, vedno zapiral — in se ozrl na umazanorodečo luč nad predorom. Vedno se mi je potem zdelo, da vidim v njegovem bitju nekaj, česar ne razumem, kar sem pa že videl, ko sem ga z viška — četudi v senci — opazil.

Ko sem se hotel posloviti z besedami: "Veseli me videti pred sabo človeka, ki je kakor se mi zdi, zadovoljen s svojo usodo!" — je odgovoril z ravnoistim, komaj slišnim glasom, s katerim je najprej z mano govoril: "Nekoč sem bil pač srečen, a sedaj me mučita bridkost in skrb."

Ljubše bi mu bilo, da ni teh besed izrekel. Njegov obraz se je izpremenil v mrčne gube. A besede so mu že prišle čez ustnice in jaz sem se jih brzo oklenil.

"Skrbi in bridkosti? Kaj Vam povzroča skrb in bridkosti?"

"Gospod, to je težko povedati! A mogoče zopet pridete? Takrat Vam povem."

"Sveda pridem! Samo povejte mi, kdaj je Vam bilo pripravno."

"Danes pride drug čuvaj in jutri zvečer ob desetih se začne zopet moja služba."

"Vam je prav, če pridem zopet ob enajstih?"

Potrdil je in stopil z mano vun.

"Pokažem Vam še svojo belo luč," je dejal s tihim glasom, "da najdete pot nazaj. Ko pridete na stezo, ne kličite me; tudi ne, kadar dosežete višino!"

Ker je bil mož tako hladen, se mi je zdelo v tem jarku še neprijetnejše kot je bilo v istini. Nisem rekel drugega kakor: "Ne bom!"

"In če pridete jutri zvečer ob enajstih, me tudi ne kličite! Malo vprašanje še, predno se razideva; zakaj ste danes zvečer zaklical: Holat! Vi tam doli?"

"Kako naj vem, zakaj?" sem odvrnil; "mogoče, da sem tako ali podobno zaklical!"

"Ne tako ali podobno, gospod! Natanko tako ste zavpili. Jaz se spominjam natanko in besede dobro poznam!"

"No, zaradi mene! Na vsak način zato, ker sem Vas videl spodaj v globočini."

"Ne iz drugega vzroka?"

"Kakšen vzrok naj bi se imel za to?"

"Ali se Vam ni zdelo tako kakor da so Vam besede prišle na nadnaraven način na jezik?"

"Ne, gotovo ne!"

Želel mi je lahko noč in podržal luč nad glavo. Šel sem ob tiru do mesta, kjer se začne steza — vedno se mi je zdelo, da gre za mano vlak — navzgor je bilo pripravneje, kot nazvold in brez težke sem našel gostilno, v kateri sem se bil ustavil.

Točno ob določen uri sem stopil prihodnji večer na stezo, ki se je vila v globočino. V daljavi je bila ura enajst. Spodaj je čakal čuvaj z belo lučjo.

"Klical nisem," sem dejal, ko sva stala drug ob drugem. "Ali smem sedaj govoriti?"

"Gotovo, gospod!"

"Torej dober večer! Tu je moja roka!"

Po pozdravu sva se podala v hišico, zaprla vrata in sedla krog ognja.

"Odločil sem se!" je rekel, naprej sklonjen, z glasom skoro podobnim šepetanju; "ne vprašajte za boleš, ki me tare. Včeraj sem bil namreč mislil, da ste nekdo drugi. Ta me muči!"

"Ta zmot?"

"Ne, oni drugi."

"A kdo je to?"

"Ne vem!"

"Mi je podoben?"

"Tudi ne vem, obraza nisem videl nikoli. Levo roko je držal pred obraz in desno je vihtel."

Pogledal sem ga. Gestikuliral je strastno, silno. Ta gesta je pomenila: Stran! S pota!

Čuvaj je začel: "Bila je svetla mesečna noč, ko sem sedel tukaj in slišal glas. 'Holat! Vi tam doli! Vi tam doli!'"

Je klical. Skočil sem pokoncu in pogledal skozi vrata. Prav pri rdeči luči nad predorom sem videl stati osebo, o kateri govorim, mahala je z roko, rav kakor sem Vam bil pokazal. Glas je bil ves hripav od vpitja in klical je: "Pozor, pozor!" in nato zopet: "Holat! Vi tam doli! Pozor!" Vzel sem svetilko, napravil rdečo luč in hitel k osebi, klicaje: "Kaj je? Kaj se je zgodilo? Kje?" Oseba je stala neposredno pred temnim vodom v predor. Stopil sem bliže in čudno se mi je zdelo, da drži še vedno roko na očeh. Skočil sem k osebi z iztegnjeno roko in jo hotel zgrabiti za ramo, da jo odtegnem od oči... Takrat je zginila...

"V predor?"

"Ne; stekel sem v predor. Kakih petsto korakov... obstal sem z laterno nad glavo... videl sem številke, ki naznanjajo daljavo... videl vlažne razpoke na stenah... hitreje kot v predor sem hitel nazaj... čutil sem, kako me je zgrabila neizmerna groza... z ročno svetilko sem posvetil luč nad vodom, plezal po lestvi na stezo, ki se vijejo nad predorom, hitel zopet dol in nazaj. Brzojavil sem čuvaju pred in za menoj: 'Bil sem alarmiran. Kaj ni v redu?' Od obeh strani so brzojavili nazaj: 'Vse v redu!'"

Bilo mi je kakor da mi drsa ledenorazporna pest po hrbtu. Pa premagal sem neprijetne občutke in skušal sem razložiti čuvaju, da je bil pod vplivom svoje fantazije; da človek včasih vidi zaradi vpliva ali motenja očesnih živcev podobe, ki so podobne človeški postavi...

"In klic, ki ste ga čuli —" sem pristavil, "to Vas je pa lahko veter zmotil; je poslušajte, kako nenavadni glasovi se vlečejo po tej čudoviti dolini — ali pa brzojavne žice! Veter igra nanje kot na harfo!"

"Seve, seve," je odvrnil in poslušal z mano vred pesem vetra in brzojavnih žic, ki se je zadrževala ob pečine, pa pristavil je, da mu je vse to dobro znano, ker je mnogo noči prečul. Sicer pa, da še ni pri koncu in da hoče povedati naprej.

Oprostil sem se, ker sem ga motil. Nato je položil roko na mojo ramo ter nadaljeval:

"Sest ur je menda preteklo, odkar sem videl prikazen. Takrat se je pa zgodila ona grozna nesreča na tem tiru, ki je ljudstvo še do danes ni pozabilo; in deset ur je trpelo, predno so spravili mrliča in ranjence iz predora čez prostor, kjer je stala prikazen..."

Mene je spreletelo... Skušal sem se ubraniti groze, ki mi je napolnila dušo. Da je bil čudovit slučaj, sem dejal, to je gotovo; tudi je res, da je tak slučaj posebno pripraven vplivati na človeško naravo.

Čuvaj je nadaljeval: "To je bilo ravno pred enim letom. Približno šest mesecev je preteklo. Komaj sem se nekoliko opomogel od strahu, ki mi ga je povzročil ta dogodek. Nekega jutra se še ni doobira zdanilo, ko sem stal pred svojo hišico in gledal rdečo luč nad predorom... In kaj sem zagledal? Prav tisti strah..."

Prenehaj je ter me srepo pogledal. "Strah?" sem ponovil... in je zopet klical kot prvokrat:

"Nel bilo je popolnoma mirno."

"Ali je zopet mahal z roko?"

"Ne; slonel je ob stebri svetilke in je zakrival obraz z obema rokama. Tako..."

Pogledal sem ga, kako je pokazal... bilo je, kakor da se je spremenil v žalujoč kip iz mramora...

"Pa ste stopili k njemu?" sem vprašal.

"Šel sem v čuvajnico in sem se v sedel, da zberem moči, ker sem čutil, da padem v omedlevalo... ko sem nato stopil pred vrata, je sijalo solnce in duha ni bilo več."

"A topot se ni nič primerilo?"

Dvakrat, trikrat se je dotaknil s kazalcem moje rame ter vselej pokimal.

"Ko je vozil popoldanski vlak iz predora, sem videl, da je nekdo na oni strani, kjer sem stal, mahal in klical iz okna. Bilo je ravno še dosti časa, da sem dal vlakovodji signal, naj ustavi. Zavril je; vlak je vozil še nekaj časa. Stekel sem k onemu oknu; že oddalec sem slišal jok in vzdih; lepa mlada dama se je vrgla v predor iz vagona... Pripeljali so grozno razneseno truplo v mojo čuvajnico in so jo položili na tla... tu... ravno na mestu, kjer sediva..."

Nehote sem premaknil stol ter se ozrl od mesta, ki ga je pokazal, nanj.

"Natanko tako se je zgodilo, kakor pripovedujem."

Nisem spravil glasu iz grla; jezik se mi je bil prisušil na nebo. Veter in brzojavna žica sta nesla povest s tesnimi, tožičnimi glasovi naprej.

Nadaljeval je: "Predstavljajte si, gospod, kako težko mi je moralo postati pri sru... in kako težko mi je, če Vam povem, da se je strah pred osmimi dnevi zopet pokazal in se od takrat nenadoma vsak trenutek pojavil!"

"Vedno blizu luči?"

"Vedno pri rdeči luči nad predorom."

"Ali zopet mahla z roko?"

Posnehal je zopet gesto, s podvojenjo strastjo in silo... Proč! Proč! Spotal! Nato je pristavil: "Nikjer ne najdem miru pred strahom! Minuto za

minuto me kliče z glasom, v katerem se zrcali smrtni strah: 'Holat! Vi tam doli! Vi tam doli! Pozor, pozor!' nato mi namiguje in zvoni s signalnim zvonom."

"Včeraj zvečer, ko sem bil tukaj in ste hodili pred vrata, tudi ne?"

"Da, dvakrat!"

"No, glejte," sem vzkliknil, "kako Vas moti domišljija! Včeraj nisem obrnil oči od signalnega zvona in sem skrbno pazil, če bom slišal signal... in včeraj se zvon ni zganil, dokler sem bil tukaj! Nato lahko prisežem! Ne, in tudi drugokrat nikoli! Razven takrat, ko so zvonili iz postaje, s katero ste zvezani."

Zmajal je z glavo.

"Kar se tega tiče, gospod, se nisem nikdar motil. Če zvonijo strah, je to vse drugače, kot če zvonijo iz postaje... drgetaje, točeče, proseče... zvon se tudi ne premika, vsaj tako ne, da bi z očesom opazil... Tudi se ne čudim, če niste slišali zvonjenja; a jaz sem čul..."

"In ko ste pogledali ven, se Vam je zdelo, da je strah zopet tu?"

"Ne samo zdelo... strah je bil tu, resnično je bil tu!"

"Obakrat?"

"Obakrat!"

"Ali marate sedaj le z menoj pred vrata, da pogledava, če je strah tukaj?"

Grizel je spodnjo ustnico, kakor da mu moja zahteva ni všeč; ampak vstal je vseeno. Odprl sem vrata in stopil na stopnjico, dočim je sam ostal na pragu.

Tam je gorela umazanorodeča luč; tam je sijal črni predor; tam so strmele visoke stene nakvisku in čez ozki trak neba, ki ga niso moge zapreti, so plavale blesteče zvezde.

"Ali kaj vidite?"

Tako sem vprašal in skrbno opazoval njegov obraz; oči so mu skoro stopile iz jamic...

"Ne," je odgovoril, "nič ni!"

"Resnično," sem dejal.

Zopet sva stopila v malo čuvajnico, zaprla sva vrata in sedla. Jaz sem premišljal, kako naj izrabim to ugodno priliko, da ga spreobnem, a on je nadaljeval pomene, kakor da je samoposebi umevno, pogovarjati se naprej.

"Vi razumete, gospod," je rekel, "da me grozno muči vprašanje: kaj pomeni strah?"

Odgovoril sem, da midva še vedno nisva popolnoma gotova, če je to res strah.

Menda ni slišal moje opazke, strmel je v ogenj; je poredko sta se srečala najina pogleda.

"Zakaj me strah opozarja, svari? Kakšna nesreča mi preti? In kje in odkod? Da, ravno na progil! To je gotovo! Gospod, pričakujem zopet veliko nesrečo. Če je kdo kaj takega dvakrat doživel, v tretje ne bo dvomil. (Nadaljevanje na 7. strani.)"

Popravljamo Delo jamčimo

KLOBUKE

kupljene pri nas urejemo brezplačno

NAJBOLJŠI

\$2.00 KLOBUKI V MESTU.

Brennan & Olander

318 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Kam pa greš Jože?

Drugam ne kot k Mat. Stefaniču. Treko. Tam dobim dobro pivo, žganje, smodke in izvrstno domače vino, ki je rdeče in belo, in bo teklo veselo. Pridite tudi drugi vsi, in prepričajte se sami.—Na svidenje pri

Mat. Stefanič-u,

400 Ohio St. Joliet, Ill.

W. C. MOONEY

PRAVNIK-ADVOKAT.

4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet. Ko imate kaj opraviti s sodnjo oglasite se pri meni.

KADAR SE MUDITE NA N. CHICAGO CESTI SE OGLASITE

v mojej gostilni

in se okrepčate po domače. Pri meni boste najbolj postreženi.

John Gersich

1000 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

Rojaki, če hočete imeti lepo očiščeno perilo pošljite ga v edino slovensko perilnico v mestu

WELLNITZ LAUNDRY

106 N. Bluff St., Joliet. N. W. tel. 218. Chicago telefon 924. Naše delo je izborna. Podpirajte domačo obrt!

National Studio

(R. PAWLOVSKI.)

515-517 N. Chicago Street, Joliet, Ill.

Edina slovanske fotografija v Jolietu.

Zmerne cene. Najboljše delo.

Ljudsko Krepčilo.

Tekom zadnjih par let so se zdravniki najbolj zanimali za krepčanje človeškega telesa od mladosti do zrele starosti. Prišli so do zaključka, da se dajo mnoge bolezni in nadloge preprečiti s pravih okrepčilom. Tako zdravljenje je prijetno in lahko. Treba je le izbrati si hrano, ki ti prija, pa tudi je treba vedeti koliko je iste dovolj in ne premalo. Ako imaš slab okus in prepočasno prebavljenje, začni takoj rabiti

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko VINO

To znano zdravilo bo okrepčalo oslabele člene prebavljanja in bo uredilo delovanje. Izčistilo bo sestav in ohranilo ga čistega in močnega. Priporoča se v slučajih

zabasanosti, bolečinah in koliki, neprebavnosti, glavobolu, bledesti in slaboči, izgubi spanca, izgubi okusa, neprijetnosti po j di.

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko VINO se naj začne rabiti kakor hitro se ne čutite dobro. Dobro je tudi za ženske in dekleta, ki trpe na glavobolu, nervoznosti, protinu in splošni slabosti. Dajte ga onemu, ki rabi moči

V lekarnah.

JOSEPH TRINER,

1333-1339 SOUTH ASHLAND AVE.

CHICAGO, ILL.

EDINA SLOVENSKA TVRDKA
Zastave, regalije, znake, kape, pečate in vse potrebščine z društva in jednote.
DELO PRVE VRSTE. CENE NIZKE.
F. KERŽE CO.
2616 S. Lawndale Ave. CHICAGO, ILL.
SLOVENSKE CENIKE POŠILJAMO ZASTONJ

SLAVNOZNANI SLOVENSKI POP proti žej - najboljše sredstvo.

Cim več ga piješ tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepčilo.

BELO PIYO

To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co.

913 N. Scott St.

Joliet, Ill.

Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

Napredni ljudje rabijo plin

ZAKAJ SE NE POSLUŽITE TE PRILIKE? DOBITE NAJMODERNEJO LUČ ZA NAJNIZJO CENO.

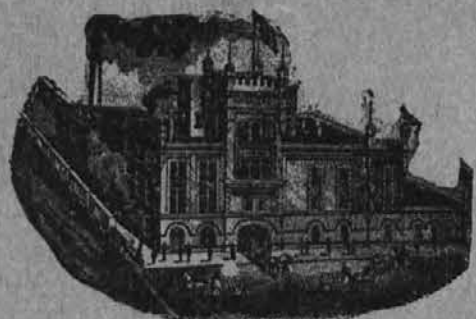
HIŠO S PETIMI SOBAMI OPREMIMO S CEVMI ZA \$13.50; PLAČATE \$1.00 TAKOJ IN \$1.00 MESEČNO. DRUGO SE NAREDI PO PRIMERNI CENI.

**Prodajamo peči na plin
po najnižji ceni.**

PRIDITE V NAŠ URAD ALI PA ZAHTEVAJTE, DA POŠLJEMO ZASTOPNIKE.

Western United Gas and Electric Co.

JOLIET CITIZENS BREWING CO.
North Collins St., Joliet, Ill.

Pijte "Elk Brand" pivo
elovalci najboljšega piva sodčih in steklenicah.

Prepričani smo,

da vsaka velika banka je prišla do svojega stališča za to, ker je dobila v svoje roke prav veliko število

malih vlog

Radi imamo na skrbi male vsote, najsibo za uloge ali pa za čekovni ali trgovski promet.

Plačamo 3% obresti na vlogah.

First National Bank

Cor. Chicago and Van Buren Sts.

Najstarejša banka v Jolietu.

Glavnica in preostanek \$400,000.00.

Spomini na moje romanje v Sv. Deželo.

Rev. Jos. Pollak.

(Dalje.)

31. Iz Jeruzalema nazaj v Bejrut.

Dne 3. marca sem maševal na Kalvariji in sicer na mestu 11. postaje. Pred Božjim grobom so, ko sem prišel v cerkev, ravno postavljali srebrni altar za veliko pontifikalno mašo, v spomin 25letnice papeštva sv. očeta Leona XIII. Pontifikalno mašo je opravil pomožni škof, na tronu pa se je vdeležil, v škofovska oblačila oblečen, patriarh. Zbralo se je k tej maši prav veliko katoliškega ljudstva, redovniki pa so bili zbrani skoraj polnoštevilo.

Čas, kar nam ga je ostalo prepolne, smo porabili za to, da se pripravimo na odhod. Treba je bilo vrediti popotne liste in hvaležnost nam je velevala, da se poslovimo od avstrijskega nadkonzula in od ljubeznivih gospodov v avstrijskem gostišču, ki so se tolikrat in tako požrtvovalno trudili z nami.

Popoldne nas je spremljal lektor svetopisemskega starinoslovja do muzeja dr. Šika. Ta učeni protestant se je celo svoje življenje trudil z raziskovanjem jeruzalemskih starin in je se svojo učenostjo in spretnostjo rešil marsikatero zamotano in nejasno vprašanje. Sestavljen je tudi nekdanji jeruzalemski tempelj v trojni svoji obliki. Kako jasno postane človeku precej težavno tempeljsko vprašanje, ako gleda to sestavo in posluša razlago učenega patra, ki je bil dober prijatelj pokojnega dr. Šika!

Dnevi, katere preživimo v žalosti in skrbih, se nam dozdevajo silno dolgi, nasprotno pa minejo kakor trenutki dnevi veselja in radosti. Hitro so nam minili tudi srečni dnevi, katere smo preživeli v Jeruzalemu, in treba je bilo

zapustiti sv. mesto, v katerem smo doživeli toliko veselja, mesto, v katerem smo prejeli toliko milosti. Trdno zdravje in postrežljiva prijaznost redovnikov nam je omogočila, ogledati vse zajemljivosti. Radi bi bili ostali še kak dan, toda treba se je bilo odpraviti, zlasti meni, ker sem se hotel po daljši poti vrniti v domovino. Določili smo torej za odhod 4. dan marca z namenom poslužiti se prve ladje, katero bi dobili v Jafi.

Ta dan sem opravil sv. mašo na kraju Gospodovega bivanja ter se zahvalil Bogu za toliko milosti.

Pripravljen je stal že voz, ki nas je imel odpeljati na kolodvor in na vlak, ki odhaja ob 8. uri zjutraj iz Jeruzalema. Stal sem se nekaj časa pri oknu in zrl nazaj na sv. mesto, nazaj na svetišče Božjega Groba. O cerkev, o tempelj, ki imaš pod svojo streho altar, na katerem je daroval samega sebe Božji Sin za naše rešenje, cerkev, ki kriješ grob, iz katerega je od mrtvih vstal kralj večne slave, o tempelj, bodi mi še enkrat pozdravljen! Pozdravljeno ti, mesto največjih skrivnosti in čudežev, ki kažeš, akoravno ponižano, vendar vedno sledi stare svoje slave, stare svoje velikosti. O kako veličastno se je govorilo in se še govori o tebi, božje mesto! Koliko spretnih peres je popisovalo tvojo zgodovino! Koliko pesem je prepevalo tvojo slavo, koliko jezikov je slavilo tvojo častiljivost! Sv. mesto, že zdavno je hrepenelo po tebi moje srce, videl in gledal sem te, hvala Bogu! zdaj pa ležiš pred menoj, da te gledam zadnjičkrat. "Ako tebe pozabim, o Jeruzalem, bodi pozabljen moja desnica!" (Ps. 136, 5.)

(Dalje prih.)

STRAH NA ŽELEZNIŠKI PROGI.
(Nadaljevanje s 6. strani.)

To stoji: zame je to grozna muka! Zakaj me usoda tako strašno tepe? Kako naj si revež pomagam?

Obrislal si je z robcem potne kaplje s čela.

"Če naznam nevarnost, ne morem navesti vzrokov zato!" je nadaljeval. "To bi bilo zame nerodno in pomagano bi ne bilo nič. Mogoče bodo mislili, da sem znofel. Seve, tako bi se zgodilo in težko drugače. Naznam: "Nevarnost! Pozor!" Odgovor: "Kakšna nevarnost? Kje?" Naznam: "Ne, vem! A pozor, pozor!" — Odstavil bi me!

Smilil se mi je; to je bila duševna muka človeka, ki ve, da je odgovoren za človeško življenje, pa ne pozna načina in narave te odgovornosti.

"Ko je stala postava prvokrat pod rdečo lučjo," je nadaljeval in si gladil v mrličnem strahu lase s čela in s senc, "zakaj mi ni vsaj povedala, kje se zgodi nesreča, če je bila neizogibna? Zakaj mi ni povedala, kako bi se preprečila, če se je mogla preprečiti? Ko je drugič zakrivala obraz z rokami, zakaj ni rajši rekla: "Dama mora umreti! Skrbni, da ostane doma!" Pa zakaj mi ne pokaže in pove vsaj človeka, ki bi mi verjel; ker, kaj veljam jaz sam, reven čuvaj na samotni progi?"

Sedaj mi je postalo jasno, da ga moram pomiriti zaradi njega samega in zaradi javnosti. Rekel sem mu: več kakor svojo dolžnost ne more nihče storiti, naj je tudi njemu v tolažbo, znati, kaj je njegova dolžnost, če tudi so dogodki, ki se pripetijo pri izpolnjanju te dolžnosti, s sedmerimi pečati zapečatena knjiga.

Tako sem več opravil, kakor preje, ko sem ga hotel prepričati o neresničnosti prikazni. Pomiril se je; pozno v noč je imel več opravka na progi in okrog druge ure sem se poslovil. Rad bi ostal čez noč v čuvajnici. Prosil sem ga, toda o tem ni maral ničesar slišati.

Da bi naznanil stvar njegovim prednikom? Ne, tega ne smem; ne bilo bi lepo. Tako se mi je zdelo pravo: nikomur praviti ali ga pa spremeniti k najboljšemu zdravniku v kraju, da preišče njegovo duševno stanje. Kakor mi je povedal, bo vso prihodnjo noč prost. Kmalu po solnčnem zahodu da odide in da šele zjutraj pri belem dnevu nastopi službo. Naznanil sem mu, kdaj ga obiščem. Bil je nenavadno lep večer, ki sva si ga izbrala za sestanek, in zato sem se odpravil zgodaj od doma.

Solnce še ni zašlo, ko sem stopal po polju v bližini kamenite steze. Nameraval sem se še eno uro sprehajati, ker bi potem ravno ob pravem času dospel k čuvajnici nazaj. Še prej sem pa stopil na rob in z onega mesta, kjer sem prvič stal, mehanično pogledal v globočino. Ne morem vam popisati, kaj sem občutil, ko sem zagledal pred predorom moža, ki si je z levico senčil oči in z desno mahal na vse pretege! Brezmejna groza me je navdala; a izginila je, ko sem v trenutku opazil, da to ni strah, marveč pravi človek in da stoji nedaleč proč peščka ljudi. Rdeča luč še ni bila užgana; ob njenem stebri je bil postavljen iz lesa in platna mal šator, ki ga preje nisem nikdar videl. Šator ni bil večji od postelje.

Zdelo se mi je, da se je morala pripetiti nesreča, in stekel sem, kar se je dalo navzdol.

"Kaj se je vendar zgodilo?" sem vprašal moža.

"Čuvaj se je zjutraj ponesrečil."

"Pa ne ta, ki je bil tu v hišici nastavljen?"

"Da, ta!"

"Ta, ki sem se z njim pred par dnevi seznanil?"

"Če sta bila znanca, ga gotovo spoznate," je odvrnil mož, ki je z mano govoril, privzdignil čepico in odgrnil tkanino, "ker njegov obraz je poln mira."

"O, revež," sem vzkliknil, "pa kako se je to zgodilo? Kaj se mu je pripetilo?" sem se obrnil od enega do drugega in mali šator se je zgrnil nad njim.

"Povozil se je na lokomotivo... Bolj vestnega čuvaja ni bilo na celem Angleškem! Kako se je zgodilo? No, stal je na progi; zdanilo se je popolnoma; ugasnil je svetilko in obstal s hrbtom proti predoru. Lokomotiva ga je vrgla na tla... v trenutku, ko je prišla iz predora. Tam-le stoji strojevodja; ravno nam je pokazal, kako je bilo. Še gospodu pokaži, Tom!"

Mož v raskavi, temni obleki je stopil zopet pred vhod v predor.

"Ko sem pripeljal iz ovinka v predor," je začel, "sem ga zapazil na koncu predora, prav kakor na dnu daljnogleda. Da bi zavrl, je bilo prepozno. Sicer sem pa vedel, da je zelo previden in pameten. Ker ni slišal mojega živžganja, sem zavpil nanj, kolikor sem mogel..."

"Pa kako ste zavpili?"

"Hoi! Vi tam! Vi tam doli! Pozor, pozor! Strani! Jezus, strani!"

Vztrepetal sem —

"Gospod, to je bil grozen trenutek: rjul sem venomer; zakril sem z roko oči, da ne bi nič videl, z drugo sem mahal krog sebe, kolikor so mi dale moči... Pa vse zastoj... vse zastoj!"

Emil Bachman

1719 South Center Avenue.
CHICAGO, ILL.

Najstarija slavensko-krščanska tvrda BARJAKA, BADŽA, KAPA, RE GALIJA, MARŠALSKIH ŠTAPOVA itd.

Prodajemo zlatne znake za vsa slovenska i slovenska društva. Pišite po naš veliki ilustrirani etnik, tiskani v svih slavjanskih jezicah koji šaljeno na zahtjev svakome ba dava.

Vlastnik je Čeh, ali govori slovenski. Imamo na stotine zahvalnih dopisov od Vam poznatih slovenskih društva.

JOHN PRUS

N. W. telefon 170.

STAVBENIK IN KONTRAKTOR.
Stavi in popravlja hiše.
Woodruff Road. Joliet, Ill.

TROST & KRETZ

— izdelovalci —
HAVANA IN DOMAČIH SMOOK

Posebnost so naše

The U. S. 10c. in "Meerschaum" & Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na

68 Jefferson Street. Joliet, Ill.

Ko se mudite v So. Chicagi, ne pozabite se ogledati pri meni.

JOS. ANSIK

slovenska gostilna
mesarija in
grocerija.

8911 Greenbay Ave., So. Chicago, Ill.
Pri meni dobite vse kar želite. Po-
strežba točna, blago najbolje, a cene
najnižje.

FIRE INSURANCE.
Kadar zavarujete svoja poslopja zop-
ogojen pojdite k

ANTONU SCHAGER
North Chicago Street
v novi hiši Joliet National Bank.

Leo Zelenka Lerando
iz slavnega praškega

konzervatorija godbe
uči igrati klavir in harfo (piano and
harp) po metodi praškega konzerva-
torija, početka učenja do končanja.
Za daljša pojasnila se prigrasite na:

Leo Zelenka Lerando
209 Richards St. JOLIET, ILL.

AUSTRO-AMERICANA PARO-
BRODNA DRUŽBA

Direktna črta med New Yorkom in
Avstro-Ogrsko.

Nizke cene

Dobra postrežba, električna svetiljava,
dobra kuhinja, vino brezplačno, kabine
3. razreda na parobrodih Kaiser Franz
Josef I. in Martha Washington.

Na ladjah se govore vsi avstrijski
jeziki.

Družni parobrodi na dva vijaka:
Kaiser Franz Josef I., Martha Wash-
ington, Laura, Alice, Argentina, Oce-
ania. Novi parobrodi se grade.

Za vsa nadaljna pojasnila se obrni
na glavne zastopnike:

PHELPS BROS. & CO.

2 Washington St., New York, N. Y.
ali na njih pooblaščen zastopnike v
Zjed. državah in Kanadi.

J. P. KING
Oba telefona
8. Lesni
trgovci.
Clinton in Desplaines Sts. Joliet

Oscar J. Stephen
Sobe 201 in 202 Barber bldg.
JOLIET, ILLINOIS

JAVNI
NOTAR

Kupuje in prodaja zemljišča
v mestu in na deželi.

Zavaruje hiše in pohištva pro-
ti ognju, nevihti ali drug. po-
škodbi.

Zavaruje tudi življenje proti
nezgodam in boleznim.

Izdeluje vsakovrstna v notar-
sko si. oko spadajoča pisanja.

Govori nemško in angleško.

White
Front
Buffet

ANTON KRIŽAN, lastnik

916 N. Chicago St. Joliet, Ill.

Rojakom naznanjam, da sem kupil
eno največjih in najlepših slovenskih
gostiln v Jolietu, kjer me lahko naj-
dete ako me želite obiskati. Pri meni
boste najbolje postreženi.

Obenem naznanjam, da v moji go-
stilni najdete g. Ant. Kočvar, ki je
v Jolietu dobroznan.

Priporočam
cenj. rojakom
in prijateljem
svojo
trgovino z
obleko

V zalogi imam
vsakovrstno
opravo za
moške in dečo
kakor tudi
ženske čevlje

Dobra postrežba, nizke cene!

John Kirincich

918 North Chicago St.
JOLIET, ILL.

Mi hočemo tvoj denar
ti hočeš naš les

Če boš kupoval od nas, ti bomo vse-
lej ppstregli z najnižjimi tržnimi ce-
nam. Mi imamo v zalogi vsakovrst-
nega lesa.

Za stavbo hiš in poslopij mehki in
trdi les, lath, cedrne stebra, desk in
singline vsake vrste.

Naš prostor je na Desplaines ulice
blizu nevega kanala.

Predne kupiš LUMBER, oglasi se
pri nas in oglej si našo zalogo! Mi ta
bomo zadovoljili in ti prihranili denar.

W. J. LYONS

Naš office in Lumber Yard na voglu
DES PLAINES IN CLINTON STS.

KADAR POTREBUJETE
kaj lesa za stavbo ali drugo, vprašajte
za cene

Lyons Bros.

LES ZA STAVBE
— IN PREMOG —
Oba telefona 17.
Washington St. JOLIET, ILL.

Louis Wise

"MEET ME FACE TO FACE"
gostilničar
200 Jackson St. Joliet, Ill.

Prijateljem in znancem naznanjam,
da sem kupil Mauserjev salon, kjer me
lahko najdete vsak čas in se okrepčate.
V zalogi imam najboljša vina in druge
pijače.

Metropolitan Drug Store
N. Chicago & Jackson Sts.

Slovanska lekarna

JOHNSONOV
"BELLADONNA" OBLIŽI

REVMAZIM
HROMOST
BOLESTI V KOLKU
BOLESTI V ČLENOK
NEVRALGIJA PROTINU
OTRPOSTI MIŠIC
SLABOTNEM KRAJU

SLABOSTI V ČLENOK
PLUČNIH IN PRSNIH BOLEZNIH
MAZANJE V ŽIVOTU
VNETJE OČESNE MREŽICE
FRIGIDITETA
BOLESTI V LEDJAH
BOLESTI V KRAJU
HUDE KASLU

Pojdite ali pišite po
pravo zdravilo v
pravi prostor
in to je

The A. W. Flexer Drug Co.
LEKARNARJI
Cor. Bluff and Exchange Streets.
JOLIET, ILL.

Mi izpolnimo naročila vseh zdravnikov
na pravi način.

POZOR, ROJAKINJE!

Ali veste kje je dobiti najboljše me-
so po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

J. & A. Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in preka-
jene klobase in najokusnejše meso.
Vse po najnižji ceni. Pridite toraj in
poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je
naše geslo.

Ne pozabite toraj obiskati nas v
našej mesnici in groceriji na voga-
lu Broadway and Granite Streets.
Chic. Phone 4531. N. W. Phone 1173

